

RESIÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 6, Núm. 52 • Agost - Setembre 93 • 220 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

- Entrevista a "Antoni O. Mir Lladó"
un argenti de Ca'n Trompa
- Entrevista a "Miquela Nicolau i Ballester"
Pel bon camí

aquarius

Avda. Primavera, 40 • Tel. 65.55.72
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI

Mini Ramilans®

Juan Ramilans®

Carmen Ramilans®
STUDIO

Román Benech

chicco
BASIC

absorba
TENDRESSE ET QUALITE

ACB
PRODUCTO
LICENCIADO
OFICIAL

Kappa

Fibad

ellesse

OFFICIAL

LICENSED
PRODUCT
by
SPALDING

Sumari

Diuen que...	4
Vos recomanem	5
Cartes dels Lectors	6
Notícies de La Sala	9
Local	10
Campos d'un temps	14
Gent de la vila	15
Entrevista	16
Ses Covetes / Es Trenc	18
Entrevista	20
Mallorca i els Mallorquins	22
Pedrades pels carrers	23
Col.laboració	24
Els blaus secs de Joan Miró	26
Notícies breus	28
Salut integral	29
Entrevista	30
Cine - cine	31
Fora de banda	32
Bàsquet	33
Pesca	34
Atletisme	36
Trot a Mallorca	37

Atemptats contra les Illes Balears

Aquest estiu està resultant bastant dolent per alguns fets lamentables que estan succeint al nostre país.

Les Illes Balears tenen un patrimoni comú col·lectiu que les uneixen i les donen personalitat pròpia: el medi natural i la llengua. Tenim un territori ben limitat i ben agradós. La nostra llengua és la catalana.

Aquest patrimoni comú està rebent atacs frontals i seriosos enguany.

Contra els nostres boscs hi actuen els incendiàries amb no se sap ben bé quins interessos cremant cents i cents de quarterades de pinars, matars, ullastrars. Tot irrecuperable amb poc temps i amb evident perill per a l'equilibri ecològic i per a les persones que habiten prop d'aquestes zones cremades.

Contra la nostra llengua, contra la llibertat d'expressió del nostre poble i contra la llibertat d'informació ha actuat el Govern Central -de Madrid- impeding gairebé la recepció de TV3 a Menorca i part de Mallorca.

Són atemptats molt diferents perquè mentre un es comet criminalment l'altre -aquest darrer- es produeix amb la força de la llei, amb el Butlletí Oficial, vaja. També

s'ha de dir que els remeis són molt diferents. Mentre per al primer cas, necessitam aturar unes persones incendiàries, criminals amb totes les de la llei; al segon cas, necessitam guanyar amb la raó o amb la pressió social. La recepció de TV3 no és un bé de primera necessitat però molt aprop.

Perquè, què serà d'un poble que no té informació pròpia i en la llengua pròpia? Què serà d'un poble que no coneix -i no valora- les enormes possibilitats de la llengua nacional?

Els campaners no podem romandre mans aplegades, com si res passàs. Els incendis cremen el millor tresor de Mallorca. Ens roben el paisatge, el territori, el medi. També els incendis atempten contra la nostra font de recursos: el turisme. La no recepció de TV3 -de part de les Balears- significa gairebé perdre una possibilitat d'or de valorar la nostra llengua com a vertadera llengua de comunicació i perdre -sens dubte- la llibertat d'informació i de recepció de programes televisius. La competència de TV3 no interessa a qualcú.

No interessa a molts que el nostre país funcioni normalment: seria el primer pas seriós d'autonomia.

NOTA DE DARRERA HORA:

Ja a punt de tancar l'edició, fa uns dies, s'ha dit pels mitjans de comunicació que Madrid ha tomat enrera la seva decisió sobre els canals de televisió que impedia la recepció de TV3. Aquesta nova és rebuda per nosaltres amb molta alegria pel fet que suposa: garantir la llibertat de recepció de canals i la recepció dels canals en català. Malgrat això no sabem ben bé quin temps durarà o haurà durat aquest problema i això haurà resultat una molèstia innecessària per als mallorquins i menorquins.

Diuen que...

- Els constructors guanyen i els mestres d'escola perden.

- Tots els Regidors de la majoria municipal tenen feina senyada.

- Bona cosa, ara fa falta que arribin al solc i la facin.

- Qualcú ja devia estar cansat de tants de números i tanta comandera.

- Per devers Sa Ràpita els municipals fan hores extra.

- Han de guardar bé la primera autoritat municipal. I les autoritats del govern.

- El Director General d'Interior estiujeja per Sa Ràpita. I va a «Sa Cantina».

- Deu ser per vigilar el Batle d'aprop.

- D'ençà que és assessor de la Consellera, ha crescut un pam.

- Com més alt, més grossa és la caiguda.

- Com que és assessor de tot, un poc.

- La municipal (només n'hi ha una) surt pel carrer.

- Alerta a mirar enfora.

- Que em voldríeu fer una cançó?

- Una post llenegadissa i un llenegadissó...

- Els qui ja sabeu han advertit a una veïnada que ha d'agranar sa carrera.

- Ell, els impostos que pagam, no basten ni per graneres. Perquè agranadors n'hi ha un bon grapat.

- Ni a l'Ajuntament ni als propietaris de les urbanitzacions Son Durf i Torre de Son Durf els ha anat gaire bé

- No tot han de ser flors i violes.

- I a més, totes les roses tenen espina.

- I de l'aigua, què en farem de l'aigua.

- El pressupost de Ca'n Pere Ignasi (façana) puja a 9 milions de pessetes (benefici industrial i iva inclosos).

- El Pressupost d'en Miquel Valls és just una pesseta menys: 8.999.999'-

- El benefici industrial (15%) puja a 1.020.793'-

- El portal de la peixateria amb arc carpanell val, per si no ho sabíeu, 554.400 pts.

- Amb aquests números no sabem si la plaça es farà enguany com n'hi ha que prometen.

- A més, el picapedrer amb les façanes

de Ca'n Pere Ignasi pot oferir en viu tot el seu mostrari de finestres, portals i finestrons que pot fer.

- Així no queda pressupost per arreglar les façanes de les cases particulars.

- Campos s'està convertint en el centre de la premsa de la comarca.

- El nostre poble tenia fama per la seva gran quantitat de pubs i discoteques.

- Ara també en tindrà per la gran quantitat de revistes.

- Amb l'aparició dels nous setmanaris *La Nau* i *Migjorn* ja som tres les publicacions periòdiques del municipi.

- I això perquè de Sa Revisteta no se n'han cantat pus galls ni gallines, perquè si no podrien ésser quatre.

- Per un poble de 6666 habitants no està gens malament: una revista mensual i dos setmanaris.

- Els qui els agrada el ciclisme han gaudit de valent aquests darrers mesos, amb Vuelta, Giro i Tour quasi a tothora, amb el seguiment dels mitjans de comunicació i amb un Induráin excepcional.

- Els qui no els agrada el ciclisme s'han hagut de fotre. Ara se'n podran desempatar.

- Sort que s'ha acabat el Tour. Ja n'hi havia que estaven ben empipades -i empipats- perquè canviaven l'hora d'emissió d'«Abigañl».

- Per fer el Programa de Festes d'enguany devia sobrar material, sols no han publicat l'article que havien demanat, un mes abans, a en Pere Ollers.

- I aleshores diuen que no hi ha censura.

- I que són un nou partit, obert al progrés.

- Les maneres s'assemblen molt a les dels temps pitjors.

- A mitges no omplen sitges.

- Hi haurà qualche sotrac que serà de veure, i d'aquells que no es poden reblanir amb dues palades d'asfalt.

- Arribar a enyorar-lo era gairebé impensable però s'està aconseguint.

- Al carrer Ferrocarril l'han oficialitzat amb el nom de carrer Tren (vaja una collonada).

- No convendria més cercar un nom més adient al carrer Vázquez Mella, per posar un exemple, o retornar el nom original al carrer Estret?

- Pensar, pensar. Tenir imaginació. Hi ha molta genteta que pastura que no sap fer una O amb un tassó.

- Hi ha un esburbat que tresca tota La Sala perquè el convidin a fumar.

- Això de dur el casc pels carrers cau molt malament a tothom. Per anar-hi per

les carreteres ningú se'n queixa.

- I si en lloc de casc ens fessin posar un bacf? -també conegut com a orinal.

- A un 19 de Nou que no ve de nou ja li han despenjat les lletres del frontis. Tant de truí és mal de suportar. No ve de nou.

- A hores d'ara ningú ja no pensa en els xibius, i ben aviat se n'hauran de saber noves.

- Els caparrots no aparegueren a fer el tresca-viles. Els caparrots ni tengueren la delicadesa de comunicar-ho, als pares que esperaven amb els seus fills entre La Sala i la Plaça dels Tres Molins.

- Qui espera desaspera!

- Els regidors només apareixen a segons quins actes.

- La distància que, a la vila, separa els patricis del plebeus, és igual a l'amplada d'una piscina.

- Fados anys sopar; l'anypassat coques, salada i dolça, enguany coca de julivert i de trampó, pinya per beure; l'any vinent galetes d'Inca o pa taleca i cadascú que pinti el seu diploma.

- Devers La Sala hi ha molt de «xep a xep».

- Haurem de tornar a suar de valent anant a tomar ametles i arregar garroves. La cosa va magra. Casa dia pitjor.

- Si en Biel Cañellas ve per la vila, enlloc de fer-li mambelletes alguns l'enviaran a porgar fum.

- I del PP-UC-UM-IC-CC i d'altres sigles en faran un o més trossets encara?

- No vos malpenseu. La nostra cultureta no podia passar sense ballar boleros, ben vestits amb rebosillos i calçons amb bufes.

- El batle ha dit prou! I tothom ha reculat dues passes. Heil!

- Un campaner que no du barba i té molts de cabells al cap té molta comandera. I n'hi ha devers una vintena que confien en ell, per fer més duros...

- Els del PSM-NM es mosseguen la llengua, rebenten de xerrera però no acaben d'amollar-se.

- La xerrera va a redols, també en té molta algun d'UC.

- Les properes eleccions municipals seran molt més mogudes del que sembla.

- Unió Mallorquina jugarà molt fort.

- I altres partits polítics també.

- I Guillem Mas i Sastre -l'ex batle Vinyola- què en deu dur alguna de moguda?

- No hi ha temps que no torni.

- N'hi ha de molt cremats, amb això de Ses Salines municipi ecològic. Tranquil home, tranquil, el que contenen són els fets, o no?

- Agranar sa carrera (llegiu el Diuen Que si voleu saber per què).
- Sopar de trempó, amb oli d'oliva de Sóller: és tan bo que vos xuclareu els dits.
- Aprofitar un meló d'aquests madurs per fer amb vi blanc: ben fresc, quedareu bé amb els convidats.
- Menjar i beure amb mesura, sobre tot els darrers dies de vacances.
- No anar a prendre el sol més de 1 hora. Alerta als mals i a les malures a la pell.
- Triar un dia de lluna plena per anar a banyar-se a la mar el vespre amb els amics i amigues.
- Llegir qualque llibre, sobre tot, novel·la o poesia.
- Passar dels diaris provincians i dels estrangers, només aprofitar-los per embolicar.
- Un parenostre pel dibuixant Ramon Tossas, Ivà, creador de «Historias de la Puta Mili» i «Makinavaja», mort en accident de trànsit.
- Fer un viatge a qualsevol país del Nord d'Europa, malgrat la maleïda crisi. La calorota de l'estiu és cada any més mala de sofrir.
- Que això que van dir els diaris que els alemanys i els britànics volen comprar Mallorca vos entri per una orella i vos surti per l'altra. És talment una innocentada fora de temps
- Dos clàssics del segle XX per llegir aquests mesos: *Els quaderns de Malte*

Vos recomanam

Laurids Brigge de Rainer M. Rilke, i *La consciència de Zeno*, d'Italo Svevo.

- Un gelat d'albercoc com els que fan a Can Joan de S'Aigo, a Ciutat.
- Anar a fer horeta sempre que sigui possible
- Brindar pel tercer Tour consecutiu de Miguel Induráin.
- Dos potets de fonoll marí. Teniu en compte que a mitjan mes d'agost ja espiga.
- Un paner de figues coll-de-dama negres. Són les millors i les més saboroses de totes. Dos pans d'un forn de la vila, un vinet rosat ben fresc, i una bona sobrassada amb tots els amics i les amigues, ben asseguts a la taula, a l'ombra d'una figuera o d'un garrover.
- El film de Sergio Rubini «La Estación» (1990). És una delícia.
- L'esplèndida novel·la de la sèrie negra catalana «La gallina cega» (Ed. La Magrana), del mallorquí Josep Palou. Si la llegiu no vos en penedireu.
- En aquest temps d'estiu no comprar kiwis, ni mangos, ni d'altres productes exòtics. Tots són una estafa al consumidor: no tenen gust de res.
- Preparar-vos ben preparats per comprar tomàtiques fetes pel sol.
- Just amb una mica de sal i oli ja basten per a fer un bon sopar.
- No perdre el bon costum de fer cocarrois de ceba blanca amb una mica de patata i sobrassada. En aquest temps, una mica tebs, són exquisits.
- Rellegir el llibre de Joan Rosselló de Son Forteza «Ruralisme». És mal de trobar. Però si el cercau qualcú el vos deixarà.
- No sentir-vos massa provocats per la rialleta, subtil i fresca d'Ariadna Gil. Fa menys amb els ulls, et provoca i t'incita.
- No pensar-vos que a RESSÒ la canviarem per Helena Garcia Melero, la nostra mussa de fa temps. Nosaltres no canviem tan aviat com ho fan alguns polítics.
- Anxoves enrevoltillades amb una tàpera al mig. Tot ben acompanyat amb

palo i sífó fresc. El palo Ripoll de Lluçmajor, és el més exquisit.

- Adquirir -i llegir- el setmanari LA NAU. Potser ara vos deixarà una mica decebut, però passat l'estiu millorarà.
- Llegir, ara que hi ha temps i lleguda, una bona novel·la eròtica. «La història de l'Ull», de Georges Bataille, és una obra mestra.
- Començar a fer números perquè no vos vengui de nou el dèficit que hi haurà a finals d'any a l'Ajuntament.
- Trobar una mica de temps per perdre'l de qualsevol manera.
- Comprar a les botigues campaneres: vos tracten com alguna cosa més que unes mans que empenyen un carret.
- A tots els hortolans interessats perquè arribi a Campos/Ses Salines l'aigua de la depuradora de Ciutat, rellegir tota la feinada que va fer el campaner Gregori Mir quan era senador o diputat. Hi ha coses que no s'obliden tan aviat.
- Una suposició: I que no s'afaitarà els mostatxos en José María Aznar? Almanco el que duia Grouxo Marx -que era postís-feia més bon efecte.
- Perdre la por a la fosca i tornar a passejar pels carrers de la vila.
- Tirar els fems en els contenidors en bosses ben fermades; hi ha qualque porcellet/a que buida el poal talment i llavors no hi ha humà que s'hi acosti.
- Trescar els carrers i camins de la vila amb una bicicleta Mountain-Bike és una collonada. Però pensau que únicament la moda passa de moda. I ara ens pertoca pedalejar així. I sinó, a peu....
- Callar quan convé.
- Adquirir el llibre de la primera edició del «Llibre de les bèsties» de Ramon Llull. El venen només per sis milions de pessetes.
- Que ho passeu d'allò més.
- No fer massa cas de segons quines recomanacions.

**ADOQUER
ELECTRÓNICA**

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:
Parabòliques • Alarmes
T.V. Vídeo • Antenes • Hi-Fi

Algua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

ELECTRO

**TRONICA
C.B.**

Tècnics especialistes en electricitat
i electrònica. Instal·ladors autoritzats.

**Reparacions, Muntatges, Instal·lacions
elèctriques en general.**

Algua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

«La vaig matar perquè era meva»

Quan era nina, em va picar un abellerol que feia niu al porxo de ca nostra, a Sa Ràpita.

Jo vaig entrar corrents a mon pare (era aquella època feliç en què tots els problemes els resolien els pares), vaig anar com deia a mon pare a demanar-li que matés tots els abellerols del món, o si més no, els de ca nostra.

I mon pare no ho va voler fer. Em va dir que tal vegada els abellerols eren allà d'abans que nosaltres hi féssim la casa.

Aquesta frase que mon pare em digué, supòs que sense cap intenció transcendental, em va sorprendre molt. Vaja! Així que abans de nosaltres, tot això (mar, garriga i pins) ja hi era! Mai no m'havia aturat a pensar (de fet, jo era molt nina) que les pedres del jardí hi eren abans que jo nasqués, i que si hi eren de feia tant temps, potser era jo la nouvinguda.

Tot això feia temps que no ho recordava. L'altre dia, al nostre carrer (carrer Delfín, si ho voleu anar a mirar, tot i que sé d'altres casos a altres carrers rapiters), hi va haver una gent que va fer arrabassar un pi. Els aixecava la terrassa.

Era un pi amb la soca gruixada. No n'entenc, d'edats de pins, però sempre

l'havia vist gran, majestuós i gentil, presidint el seu trosset de terra. No era tort, ni tenia cucs... però els aixecava la terrassa.

I el varen matar perquè era seu. Potser no es varen aturar a pensar que aquell pi ja hi era d'abans que ells decidissin fer-se una caseta a Sa Ràpita. Potser no es varen aturar a pensar que al cap i a la fi, les lleis que els atorgaven aquell tros de terra eren lleis d'home i que els pins no entenen aquestes lleis. I és que els pins no entenen que créixer sans («sa poderosa arrel» que deia Mn. Costa i Llobera) o fer una catifa de pinassa als seus peus és un delicte que segons qui fa pagar amb pena de mort.

Estic cansada de veure gent que es fa cases a Sa Ràpita i les encimenta de dalt a baix, o planta arbres aliens a la Mediterrània (cactus, etc) i pens que el meu carrer és bell perquè és com un riu de pins que es va a parar a la mar, i des de damunt només és verd i blau. Però gràcies a veïnats tan poc sensibles cada pic hi ha més forats de verd.

I crec sentir en les nits d'estiu com aquesta mil crits silenciosos. De tots els pins arreballats per fer cases, plantar asfalt o cactus. Crec que sent els abellerols foragitats, les pedres remogudes, els eriçons fets fora, les mates matades, els

dragons sense cua, tota la vida que va haver de desaparèixer perquè ens féssim una caseta vora la mar.

Sé que no és lògic voler que tot sigui com fa quaranta anys, sé que per construir Sa Ràpita s'han hagut de matar pins, però per ventura hauríem de trobar un equilibri. Arrabassar un pi per salvar rajoles em pareix insolent, agosarat, despòtic. Voldria saber si es pot matar un pi sense demanar permís a ningú, i qui pot donar permís per això. Voldria saber si se'ls pot posar una multa o un càstig als que disposen de vides i decideixen aturar-les.

Jo, mentre, he abraçat el pi que viu devora nostre (que no és «el nostre pi») i li he promès que intentaré que sobrevisqui, i que els meus fills el trobin, així com jo el vaig trobar.

... Ah! per cert, ...aquells que varen arrabassar el pi, ara aparquen el cotxe uns metres més enllà, davall d'un altre pi ... Voldria poder-ho explicar, anar a aquell pi i xiuxiuejar-li la història del pi que vivia més avall i el seu tràgic destí. Potser no faria ombra, tan generosament a qui ha estat tan mesquí.

Maria Escalas Bernat

Juliol 93

Gimnàs
Cotxomís
Campos

Les activitats que podeu realitzar al gimnàs són:

- Gimnàstica de manteniment
- Gimnàstica correctiva
- Cultura física - musculació
- Kung-fu - King boxing (nins, joves, adults)
- Sauna (Sol.licitud anticipada d'hora)

Informació:

Carrer Menorca, cantonada Llibertat • Tel. 65.28.08 • CAMPOS

✓ Cartes dels lectors

Sr. Director.

En una votació històrica que es feia esperar des de l'any 89, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides aprovà per unanimitat el dia 29 d'abril de l'any 1991 la resolució 690/1991 que autoritzava la celebració d'un referèndum d'autodeterminació per al territori de l'antic Sàhara espanyol.

Després de 92 anys d'arbitratge espanyol i 16 anys de guerra amb Marroc, la població del Sàhara Occidental podia definir en un plebiscit el seu futur com a nació independent o la seva annexió al regne marroquí.

Arran d'aquesta resolució es va anomenar un Representant Especial del Secretari General de les N.U. amb responsabilitat única i exclusiva de totes les qüestions relacionades amb el referèndum, la seva organització i realització. Aquest Representant Especial rebria l'assistència d'un Grup de Suport que inclouria una unitat civil, una militar i una altra de seguretat.

El regne de Marroc i el Front Polisari es varen comprometre a posar posar fi a tots els actes d'hostilitat i a respectar escrupolosament el cessament del foc, que més tard es declararia el dia 6 de setembre.

Tendrien, segons el Pla de Pau elaborat pel llavors Secretari General Javier Pérez de Cuéllar, dret a votar tots els naturals del Sàhara Occidental de 18 anys d'edat o més que estiguessin inscrits al cens efectuat per les autoritats espanyoles el 1974 i que es trobassin dins el territori o fora d'ell en situació de refugiat o per altres raons. Una Comissió d'Identificació s'encarregaria d'actualitzar els cens incloent-hi les persones amb dret a vot que foren omeses l'any 1974.

A més del cessament d'hostilitats (que és de fet l'única fase del pla duita a terme) i de l'elaboració del cens, es contemplaven els següents requisits:

- El Marroc realitzaria una reducció substancial i gradual de les seves tropes al territori.

- Els combatents d'ambdues parts serien confinats a llocs determinats.

- Les N.U. organitzarien i realitzarien el Referèndum i dictaminarien el reglament, les normes i les instruccions necessàries per a la seva celebració.

- Les N.U. supervisarien el manteniment de l'ordre públic.

- Després de la proclamació d'una amnistia s'alliberarien tots els presos polítics i es suspendrien totes les lleis o reglaments que poguessin obstaculitzar la celebració d'un referèndum lliure i imparcial.

- Les N.U. permetrien la tornada al territori de tots els refugiats i altres saharauis occidentals residents fora del mateix.

- El Referèndum se celebraria 24 setmanes després de l'entrada en vigor del cessament del foc i els resultats s'haurien d'anunciar públicament dins un termini de 72 hores.

Quan tot semblava que l'aplicació dels requisits preliminars al referèndum seria qüestió de pocs mesos, el Regne de Marroc començà a obstaculitzar el procés de manera premeditada i sistemàtica. Primer de tot es negà a acceptar el cens espanyol del 74 com a base del cens electoral i demanà l'inclusió de 50.000 nous votants, desentenenent-se del que havia signat l'any anterior. Seguidament impedí el desplegament efectiu de la MINURSO (Missió de les N.U. per al Referèndum del Sàhara Occidental) en els territoris ocupats del territori saharà i mobilitzà desenes de milers de colons marroquins en el que suposà una provocadora segona marxa verda de caràcter intimidatori per a la població autòctona sahariana, prou coaccionada i aterroritzada després de 16 anys d'ocupació marroquina.

No content amb tot això, el règim marroquí inicià una campanya de difamació i descrèdit del Front Polisari que té com a camp d'acció Europa i els Estats Units. El Ministeri de l'Interior marroquí va cercar d'ocultar la violació persistent dels drets de l'home al Marroc desviant l'atenció de les organitzacions internacionals cap

al que ell qualifica de segrestament per part del Front Polisari dels saharauis dels camps de Tinduf.

Fa somriure aquesta acusació quan és precisament a les zones ocupades del Sàhara Occidental on cap organització humanitària, cap observador o personalitat internacional hi ha pogut entrar. Els comptats periodistes autoritzats han d'utilitzar tota classe de subterfugis per a desfer-se, si més no per certs instants, de l'agobiant marcatge policial.

En fi, la propaganda institucional marroquina diu que la població sahariana està retinguda en contra de la seva voluntat i que estan sotmesos a violacions dels drets humans, que el Front Polisari està en desintegració a causa d'una hemorràgia de dirigents que han fugit cap al Marroc i que per altra banda, a les zones ocupades el poble és feliç pel benestar procurat per les inversions i la generositat reial.

Si això és així, ens demanam per què llavors bloqueja amb tanta persistència l'aplicació del Pla de Pau de l'ONU? Per què refusa un referèndum que segons ell no pot ser més que confirmatiu de la identitat marroquina del Sàhara Occidental? És que tal volta ni ells mateixos es creuen la seva pròpia propaganda?

Malauradament el temps juga a favor del Marroc que vol l'acceptació d'una política de fets consumats, la qual cosa obliga a fer una crida ferma a la solidaritat amb la República Àrab Sahariana Democràtica per posar fi d'una manera justa i pacífica al darrer procés de descolonització que resta al continent africà.

Ara, més que mai, ens mereixem un Sàhara lliure i en pau.

*Associació d'Amics i Amigues
del Poble Saharai
de les Illes Balears.*

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

El Batle de Santanyí, el nom del qual no mereix ni que el mencionem, cap del P.P. d'aquest poble, ha estat notícia darrerament en els mitjans de comunicació. El fet és que adoptava públicament una postura indignant i injusta a totes passades i no puc estar de denunciar-ho d'alguna manera en una publicació lliure i plural com la vostra perquè se'n prengui coneixement...I també aprofitar ocasions com aquesta per fer ús d'un dret i deure de tot ciutadà.

Cosme Aguiló, pregoner de la darrera Setmana de Cultura Popular organitzada per l'O.C.B. de Campos era discriminat amb tota la barra del món en el moment de publicar un aplec d'escrits en honor de la Mare de Déu de Porto Petro, que l'Ajuntament editava en motiu de les festes del poblet mariner. El Batle argumentava que no podien publicar escrits d'una persona que criticava l'Ajuntament. I és que Cosme Aguiló ha demostrat sempre una postura crítica en l'observació de la realitat política del seu poble, i no s'ha estat de denunciar el que pensava

sobre determinades actuacions del consistori en casos concrets com els de la urbanització de Cala Mondragó, per exemple. Això és un pecat per un batle com el de Santanyí continuador d'una línia, vertadera arrel, política conservadora, reaccionària i fonamentalista d'un partit que amb ficades de pota com aquest cas demostra que alguns dels seus membres, que encara aplaudiran la coherència mostrada en aquest cas, voldrien retrocedir als obscurs anys en què les llibertats i drets civils eren controlats per un poder autoritari i tirà.

Quan tomarem grans?. ¿És una ingenuïtat pensar que podem conviure tots plegats, rojos i dretans, dretans i rojos, treballant pel millorament de la vida i societat, en el companyerisme i respecte dels qui tenen un objectiu comú però diferents maneres d'enfocarlo? Amics de Resson continuau amb el vostre treball i pregau per no trobarvos a Campos en situacions com aquesta.

Joan Codonyal.

La nostra portada

Hi ha qui, amb l'alè dels ulls, podria considerar que l'obra de Miquela Nicolau Ballester provoca un confusionisme de colors que distorsionen les imatges i les formes que ella pretén definir a través d'un sentimentalisme meditat, amb ordre i ben pulcre. Res més allunyat de tot això. La seva obra, ja siguin els interiors on els blaus predominen, o aquests grocs, i ocres, i vermells encesos que es dilaten -o s'accentuen segons convengui -condensant tota una intencionalitat sublim i provocada, reflecteixen més passió per la forma que pels colors, encara que sembli que és a l'inrevés.

De tesitura frenètica i elegant, profunda, l'obra de Miquela Nicolau Ballester il·lustra la nostra portada d'agost; no perquè sigui una campanera a qui li reconeixem molts de mèrits -i també per això-, sinó perquè la seva obra -més madurada cada dia- la consideram del tot encisadora i subjugant.

CONDOL DE LA REDACCIÓ DE RESSÒ

N'Eulàlia Maria Valls Puigserver

El passat dia 25 de juliol va morir N'Eulàlia Maria Valls Puigserver, mare de la nostra col·laboradora Antònia Sitjar Valls. A ella, al seu germà, al seu pare i a tota la seva família voldriem que els arribàs el nostre condol més sentit en aquests moments de tristor i de dolor.

No és gens fàcil haver de veure partir una persona estimada però hem de mantenir l'esperança. Descansi en Pau.

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel.65.21.93 • CAMPOS

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal
Mobles de Cuina

Nord - Roure - Teka i Fòrmica

Tota classe de mobles, empotrats i a mida
(Pressuposts gratuïts) • DESCOMPTES

Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS

El Batle canvia l'organigrama de l'Ajuntament. Rafel Mas, és el nou Regidor d'Hisenda.

Pareix que devers la Sala hi ha canvis, alguns de fons i altres d'aparença o superficials. El Batle -i no deuen ser remors quan ell mateix ho reconeix- veu necessària la renovació municipal, o la renovació als càrrecs municipals. Vaja, ha aprofitat el pas dels 2 anys a la Batlia, però hom podria pensar que ell vol actuar a l'estil i al ritme marcats pel partit, el Partit Popular: renovació, joventut i il·lusió. No pareix ésser així, aquí a Campos, perquè amb aquests nomenaments res es mou, o tot es mou, segons es vulgui, ja veurem. Tot això de la Comissió Delegada de Batlia per als programes europeus 5B, sona a foc artificial i a ganes de viatjar. El Batle continua de tot i els altres d'un poc cada un i prou. El paper ascendent del Regidor Rafel Mas -ja que guanya Hisenda i Funció Pública i Depositària- estava cantat de temps enrera. Així i tot val donar-li un vot de confiança i atorgar-li un temps de gràcia, a veure si és capaç de posar ordre en tant de desgavell com hi ha en la part econòmica i de personal de la Sala. Perquè els temps no estan per a bromes.

Es Jai de la Sala.

El nou organigrama de l'Ajuntament serà com segueix: Són Tinents Batle, per aquest ordre, en Guillem Adrover Bonet, n'Antoni Lladó, en Rafel Mas Vanrell, i na Maria Moranta. Aquests constitueixen amb el Batle, la Comissió de Govern.

S'anomenen Regidors Delegats per a diverses funcions els següents:

- * Govern i Policia, en Guillem Adrover.
- * Hisenda i Funció Pública, en Rafel Mas.
- * Esports, Joventut i Medi Ambient, n'Antoni Lladó.
- * Serveis Socials, Sanitat i Promoció Industrial, na Maria Moranta.
- * Vies i Obres, en Joan J. Molina.
- * Educació i Formació Ocupacional, n'Onofre Ballester.
- * Cultura, na Magdalena Rigo.
- * Agricultura i fires ramaderes, n'Andreu Ginard.
- * Casa Bressol, na Maria Moranta.
- * Cementiri, en Guillem Adrover.
- * Depositari, en Rafel Mas.

Val a dir que aquestes delegacions del Batle no inclouen les facultats de resoldre mitjançant acords o resolucions, que seguirà com ara dictant el Batle.

Així mateix segueix com a Portaveu del grup PP-UM (tal com sona) n'Antoni Lladó.

El Batle nomena una Comissió per als programes europeus 5B, per veure si s'aconsegueix alguna cosa, formada per ell, com a president, i els regidors, Antoni Lladó i Rafel Mas.

Les noves més significatives són el pas de na Maria Moranta a la Comissió de Govern, amb la consegüent sortida d'en Joan J. Molina i el canvi de Regidor d'Hisenda i Funció Pública que passa a ser en Rafel Mas. Tot allò altre segueix poc més o menys igual.

Redacció.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

Estació de Servei Campos, C.B.

Obert 24 h. Autoservei
Benzina sense plom
Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

CRISTALLERIA PERELLÓ

Acristallaments en general
Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

Restaurant La Travessia.

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc.

Ctra. Campos Llucmajor, Km.1 • Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

No aproven totes les modificacions de les Normes Subsidiàries de Campos

Aquesta ha estat una passa enrera dins els plans municipals. Quan l'Ajuntament va aprovar les modificacions parcials (unes dotze) de les Normes Subsidiàries Urbanístiques de Campos alguns ja varen advertir els defectes que tenien (entre ells els del PSM-NM) i ho varen exposar. Ara ha estat la *Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca* depenent del Consell Insular que, el 27 de maig passat va denegar l'aprovació d'algunes de les principals modificacions.

Una, la principal i més discutida, l'ampliació de sòl urbà a Sa Ràpita amb la inclusió del Pla Parcial Son Durí i Torre de Son Durí. Es denega per defectes greus i insubstanables com són ara, que no es pot incloure nou sòl urbanitzable i que no s'han acomplert

els tràmits de cessió, equidistribució i urbanització. Què passa ara amb la urbanització començada devora la Torre de Son Durí? Evidentment la Comissió Insular d'Urbanisme ha dit que de moment no és sòl urbà. Com tampoc ho són els terrenys de devora la carretera d'entrada a Sa Ràpita. Realment, qui pot creure que allò sia urbà?

Una altra modificació no aprovada és l'ampliació de sòl industrial a Campos, també per uns defectes que sí són subsanables, sempre que es compleixi la Llei.

Una altra modificació presentada per l'Ajuntament i que no ha estat aprovada és el canvi d'usos a un determinats solars a Sa Ràpita ja que segons la Comissió Insular manca la necessària dotació d'espais lliures.

En el mateix Acord s'aprovaren les altres modificacions, referides a diversos canvis a les Normes urbanístiques. Entre aquests, destacam, la modificació de les ordenades de la zona de serveis industrials i les del Polígon de Can Barbut, passant a ser tres zones, una residencial, una hotelera, i una d'equipament. També s'aprovaren modificacions dins el casc urbà de Campos, devers Es Colomer i pel Carrer Ponent.

Segons ens han informat ara hi cap recurs administratiu, pels qui no hi estan d'acord. Desconeixem quins són els comptes de l'Ajuntament davant aquest revés tan gros que li ha donat la Comissió Insular d'Urbanisme.

Redacció.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

SERVEIS ADMINISTRATIUS

OFICINES: Síquia, 12 - Tel. 65.03.45
07630 CAMPOS

✓ Local

L'aparcament de Sa Ràpita és una despesa inútil

Enguany ni l'han obert

Fa plorera veure com es gasten els nostres doblers d'aquesta manera. Heu passat anant a Sa Ràpita, vora l'aparcament famós? No l'heu vist tan lluent com sempre? Xerxa metàl·lica voltant voltant, una bona paret, una caseta amb finestreta i tot, de marès, unes barreres de xalet i un bon camí cap a la platja de Sa Ràpita. Hi heu vist cap cotxe aparcats dins, el juliol? Si l'heu vist, per favor, feis-li una foto perquè probablement serà i farà història. Hauria d'empeguir a més d'un i no només de l'Ajuntament, tirar-o recollir-els doblers d'aquesta manera. Ara, girau full, anau devers l'arena, per darrera el xibiu, i veureu com els cotxes i tota cosa mòbil que s'aguanti hi campa lliurament. Com es pot tenir tanta i tanta barra! I encara són capaços de posar discs de no aparcar per onsevulla, de fer posar multes i de fer posar el radar de la policia a la carretera. El

Foto: FOTO VIDAL

cinisme ha arribat ben enfora enguany. Es veu que la calor fa patir moltes neurones.

Es Corb Marí.

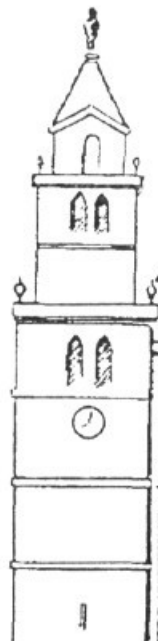
Mutua General de Seguros

Amb el nostre sistema li oferim un Pla de Previsió a la seva mida:

- Pla de Jubilació especial per a la dona.
- Accidents Personals, per a totes les professions.
- Multirisc de comerços.
- Multirisc per a Bars, Restaurants i Cafeteries

Carrer Victòria, 36 • Tel. 65.04.94
07630 CAMPOS

Es Campanar

Autoservici

Carnisseria

Cantonada Carrer Major,
Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • CAMPOS

Apareix un nou mitjà de comunicació editat a Campos

El passat divendres dia sis es va presentar a l'Auditori una nova revista. Es tracta de MIGJORN, una publicació editada a Campos per l'empresa Edicions del Migjorn S.L. i que té la seva seu al carrer Fra Francesc Xavier Ballester, on era abans la Gestoria Adrover.

Els directius de l'empresa han declarat a Resson que Migjorn vol ésser un setmanari comarcal, l'àmbit

d'actuació del qual serà, precisament, la comarca que porta el seu mateix nom, és a dir, la formada pels municipis de Campos, Felanitx, Lluçmajor, Porreres, Santanyí i Ses Salines. Pretenen cobrir l'actualitat i, a més proporcionar una guia de serveis i actes de la comarca.

El setmanari està dirigit pel porrerenc Joan Barceló, el cap de producció és el felanitxer Tòfol Pinya,

i l'administrador el campaner i ex-coordinador de Resson Jaume Lladó. L'equip redactor està format pel també campaner Esteve Tomàs, En Joan Sorell, de Porreres i el llucmajorer Jaume Salvà. A més a més Migjorn compta amb una extensa xarxa de delegats, corresponsals i col.laboradors arreu de la comarca.

Josep A. Sala

Deixar de produir llet: nou pla d'abandonament

Segons informacions de la Conselleria d'Agricultura s'ha imposat a Espanya un abandonament de 270.000 Tm de llet.

No podran acollir-se al Pla d'abandonament de producció de llet:

- els ramaders amb quota deixada en préstec de la Reserva Nacional.
- els productors nous, sense quota històrica i que per tant pot ésser suprimida.

—els qui no produeixen des de

l'1 d'abril de 1992.

Els productors lleters hauran d'abandonar la producció TOTAL de llet abans dels 15 d'octubre d'enguany.

La compensació és de 60 ptes per kilo de quota entregada en 5 anys. És a dir, es pagaran realment 12 ptes per kilo i per any. El primer pagament serà el 1994 i després es pagarà dins el segon trimestre de cada any.

En els casos, molt freqüents a Mallorca i Menorca, d'arrendament i

amitges hi ha d'haver acord de les dues parts.

Es donarà prioritat d'abandonar la producció de llet als ramaders o productors acollits a suspensió temporal, als qui tinguin una producció inferior als 60.000 kgs/any i dins aquests als majors de 50 anys i sense descendència.

Redacció.

Ara, canviar a més li costarà menys.

Gesa

**CANVI
a 220V**

Informi's:
(crídada gratuïta)

900-220.220

TOT SÓN AVANTATGES

La festa dels 5 anys: 50 números de Ressò

A Campos

Congregats a l'Auditori Municipal, a l'antiga Església del Hospital, cedit per a l'ocasió per l'Ajuntament, es celebrà la Festa de l'aniversari cinquè dia 26 de juny. Hi hagué una petita xerrada amb En Pere Ollers, com a President de l'Obra Cultural Balear de Campos, en Josep Antoni Sala, com a Coordinador de Ressò, i n'Antoni Mir, com a President de l'Obra Cultural Balear. Ressò va rebre les felicitacions i enhorabones de molts lectors. També les dels Regidors d'Educació, Onofre Ballester i de Cultura, Magdalena Rigo. És un gest que els enalteix i que agraïm ben sincerament. Resulta ben interessant, un cop passades les flames dels dies de celebracions, recordar el denominador comú dels tres discursos: Ressò és una Revista seriosa i digna que beneficia el poble de Campos, primer per donar-li una informació i segon per servir de canal de comunicació local per a tothom i per a totes les grans o petites preocupacions del poble. Tots encoratjaren Ressò a continuar. I així ho volem fer: continuar amb més il·lusió que mai ja que sempre hi ha motius per a la informació, sempre hi ha coses per comunicar. Un poble necessita dels mitjans de comunicació al seu servei.

Redacció.

Foto: Magdalena Ballester (FOTO VIDAL)

— L'Auditori, esplèndid, acollí la Festa del 5è aniversari de Ressò.

Al Club DM de Palma

Va ser un dijous, primer de juliol, a les vuit toques, quan en Jordi Bayona, Director del Club Diario de Mallorca, a les seves novíssimes instal·lacions donava la paraula al periodista Sebastià Verd perquè encetés el diàleg entorn de la premsa forana. En Sebastià Verd es meravellava de l'existència segura i digna d'aquesta premsa local, com ell vol que li diguin. Aleshores en Carles Costa, President de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, explicava un poc els inicis d'aquesta premsa i els seus mitjans de subsistència. En Martí March, que venia en representació de l'Obra Cultural Balear, per impossibilitat del President, es felicitava sobre tot que aquesta premsa, gairebé a cada poble de Mallorca, fos un element important de normalització lingüística. En Pere Ollers, de l'Obra Cultural Balear de Campos, argumentava l'emoció que suposa arribar als 50 números d'una Revista com Ressò, sense massa ajudes oficials i en canvi, amb el suport del poble. Hi va haver un debat interessant sobre el paper de la revista com a dinamitzador i com a crítica municipal. Es va parlar d'economia i de publicitat. Ressò va rebre, dins un dels escenaris culturals de renom de Palma, la cordial felicitació de tothom.

Redacció.

—Ressò es va presentar a Palma, al Club DM, en motiu dels 50 números.

**GABINET
PERE GARCÍAS**

- ASSESSORIA FISCAL
- ASSESSORIA LABORAL
- ASSESSORIA JURÍDICA
- GESTIÓ D'EMPRESES
- ASSEGURANCES

Major, 32 • Tel. 65.25.26 • CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

**MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ**

**FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL**

**Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)**

Campos d'un temps

Les berbenes a Sa Pista eren apoteòsiques, sobretot a la dècada dels anys seixanta. Un home impetuós, que venia electrodomèstics devora Ca's Sant, Mariano Rubio, no regatejava esforços a aconseguir que tota una multitud omplís l'ample recinte; i un any i un altre organitzava les berbenes més estridents de la rodalia.

El dibuix que il·lustra aquest escrit no té res a veure amb els balls que llavors s'usaven: l'elegància d'un tango, un vals o un fox-trot que aquesta parella balla, vestits ben pulcrament, contrastava amb les faldilles curtes de les jovenetes i els cabells llargs dels joves que, en aquells anys,

ja imitaven tot l'encant de The Beatles: i no en parlem del twist o de qualsevol bogeria d'aquella època.

A la berbena no hi mancaven els conjunts musicals de la vila: sobretot l'orquestrina Sis-Son. Entrades a bon preu i molta pols a l'esplanada del velòdrom, amb qualche besadeta furtiva davall la figuera o a l'escalonada. Però les coses netes: «Si una vez empezada la verbena tuviera que modificarse o suspenderse por causas ajenas a la voluntad de la Empresa el público no tendrá derecho a reclamación alguna». Ho deien, talment, els programes. Perquè aquí encara comandava tota la retòrica franquista.

-VELODROMO DE CAMPOS-

Día 28 de Junio - A las 10'45 de la noche

TRADICIONAL VERBENA DE SAN PEDRO

ORQUESTAS

Seison Show

con Nella Colombo, Hermanas Serrano

y su Trío Rítmico

SIS-SON

y

PLAYA-D'OR

NOTA: Si una vez empezada la Verbena tuviera que modificarse o suspenderse por causas ajenas a la voluntad de la Empresa el público no tendrá derecho a reclamación alguna.

Deposito Legal P. M. 653 1964

14

Grup d'ajuda dels malalts

El meu esperit de lluitadora s'esforça cada vegada més per poder superar el mal glop que HEM pegat.

Satisfeta, molt contenta i agraïda eternament per la gran col·laboració de les persones, de tantes i tantes persones que no bastarien les pàgines de la revista per anomenar-les; persones actives amb ganes de lluitar per fer un món millor.

Gràcies a tots pel suport que

m'heu donat, l'amistat i companyonia; el sagrament que Déu ens va deixar va ser: «*Estima i ajuda el teu proïsme així com jo us he estimat*»

No vull anomenar ningú, però gràcies a persones com el senyor Rafel Creus, s'ha pogut salvar aquesta i moltes altres ànimes perdudes per la malaltia.

Vos convid a unir-vos totes

aquelles persones que tinguin l'ànim d'ajudar els malalts amb necessitat d'òrgans, sang, el que sigui.

Jo per la meva part, estic disposada, quan pugui donar-los, per poder ajudar aquestes persones necessitades.

Bona feina i gràcies a tots!

Cati Escandell Garcies

Bartomeu Ballester i Gayà

portista i era una persona que vessava cordialitat pels seus quatre costats: sincer i rialler, sempre amb algun acudit que amollava a qualsevol conversa de cafè o a la tertúlia improvisada.

Bartomeu Ballester i Gayà -En Tomeu Bonjesús- era d'aquelles persones que mai no es poden oblidar; sempre queden en el record, sobretot perquè l'amistat que mantenia amb tothom era viva, fresca i sincera. Ell, mai del món hauria enganat o ofès a ningú.

Ara em pertoca parlar d'ell perquè una fotografia seva surt damunt la taula de la redacció de RESSÒ, i jo som en certa manera responsable d'aquesta secció. Érem molt amics, des de sempre.

I de vegades costa molt -o frega els límits de l'impossible- parlar d'uns amics que ja no hi són. Amb el seu camió, trescant tots els indrets possibles de la vila, coneixia de cap a peus el poble, i el coneixien a ell. Ara, en aquest moment d'observar meticulosament el seu rostre, la seva mirada i el seu somriure, no puc estar de recordar la seva personalitat immensa, aquesta grandesa que únicament posseeixen els humils: senzilla i noble. I ell era posseïdor d'aquests dons, amb cortesia. Qualque dia, qui sap, encara en farem qualcuna altra; sense anar d'amagats.

d.h.

Va deixar, de cop sec, centenars d'amics, parents i coneguts un dia de febrer d'ara fa deu anys. Feia de trans-

Granja Pomar

Tapes Variades

Carrer Major, 2 • Tel. 65.00.48 • CAMPOS

SANELEC INSER C.B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

SANEJAMENT • ELECTRICITAT
CLIMATITZACIÓ
REPARACIÓ I MANTENIMENT
DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES
MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

L'esperam a:
Carrer Major, 34 • CAMPOS

Dr. Carlos Sugar Bescós

PEDIATRE

(Col. 2.094)

CONSULTA:

Dilluns de 4'30 h. a 8 h.

PER DEMANAR HORA:

Dilluns d'1 h. a 4 h.

Dijous i Divendres

de 7 h. a 9 h.

Tel. 65.22.17

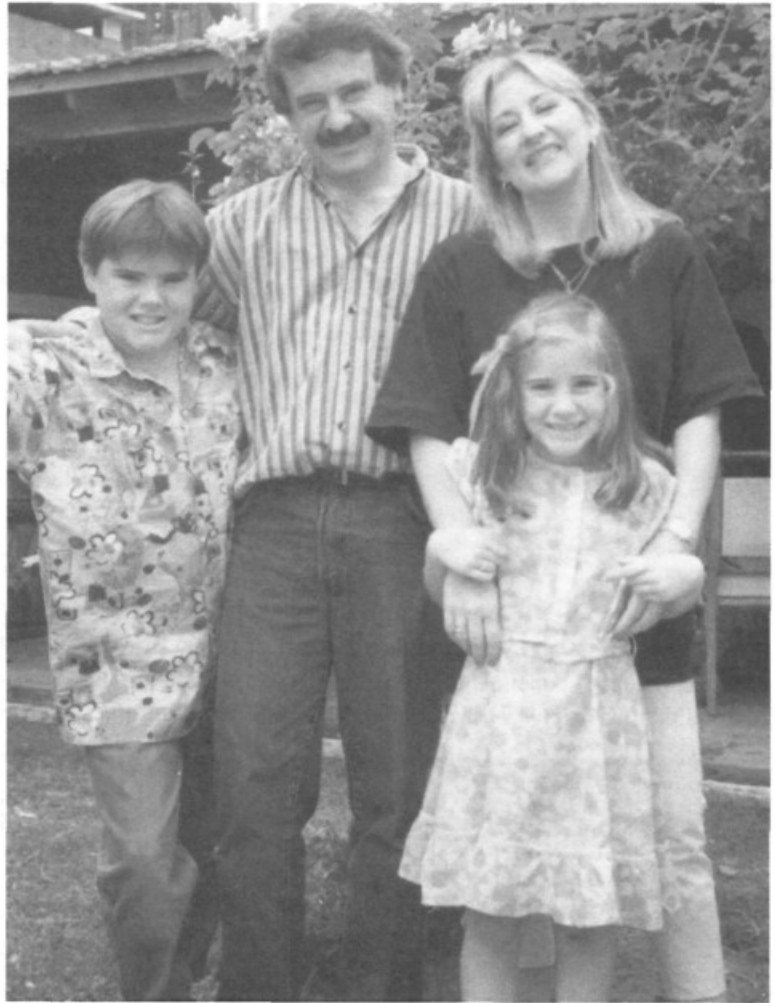
*PARTICULARS I
ASSEGURANCES PRIVADES*

Antonio Oscar Mir Lladó, un argentí de Ca'n Trompa

Antonio Oscar Mir Lladó és un jove enginyer mecànic amb orígens mallorquins com reflecteixen els seus llinatges. Aquests dies ha visitat Mallorca acompanyat de la seva esposa Elsa (licenciada en biològiques) i els seus dos fills Federico i Julieta.

Nosaltres aprofitarem l'avenç per parlar relaxadament amb ells i conèixer el seu punt de vista sobre distints temes i qüestions i ens aportà la riquesa de les seves vivències i experiències.

Vet aquí una síntesi del agradable conversa mantinguda un horabaixa xafogós.

— Antonio Oscar Mir envoltat de la seva dona, Elsa, i el seu fill, Federico, i la seva filla, Julieta, durant la seva estada a Mallorca.

Començam parlant dels coneixements que Antonio té dels seus orígens mallorquins. Antonio, què saps dels teus avantpassats mallorquins?

El meu padrí matern era de Campos li deien en Guillem Lladó de Ca'n Trompa, ell i la seva dona emigraren a Argentina però la meva mare va néixer a Uruguai on s'aturaren prèviament. El meu pare era llucmajorer Antoni Mir.

Els meus padrins emigraren perquè hi havia molta pobresa a Mallorca. I al meu pare li va anar molt bé a Argentina ja que juntament amb el meu oncle muntaren un taller de cosir sabates i un magatzem de soles on eren empresaris i obrers al mateix temps.

El meu padrí fou cercador de perles a les costes de Manacor. I el meu pare era un home molt conegut a Llucmajor. Li deien en «Polo» que era el nom d'un actor molt conegut d'aquell temps que feia pel·lícules d'aventures.

Degut a la teva professió fa uns

anys que vius a Alemanya, al poble de Möhrendorf. Ens pots descriure el tipus de vida d'Alemanya?.

Sí, allà la vida és molt tranquil·la i silenciosa. La gent al principi és indiferent però si tu els fas cas i t'hi adones reps bona resposta per part seva. Per exemple els professors tenen moltes consideracions als alumnes especialment si són estrangers. Ara bé regna una forta disciplina, al mateix temps que una notable preocupació ecològica i respecte al proïsme. Els drets de les persones són allà molt importants, però ens hem adonat que el comportament dels alemanys fora del seu país té molt que desitjar, sembla que allà estan reprimits i aquí es desinhibeixen.

Nosaltres anàvem a la universitat i cada dia passàvem un control policial.

L'economia és molt estable i això et permet l'estalvi familiar a llarg termini. Cal dir que els lligams familiars alemanys són molt febles, a partir dels 14 anys els fills són pràcticament independents.

Darrerament ens arriben les notícies de moviments xenòfobs a Alemanya. Vos n'heu sentit afectats d'alguna manera?.

Erlayen, on jo treball és una ciutat molt cosmopolita, la gent està avesada a conviure amb estrangers.

Ara vos diríeu a Bons Aires, la vostra ciutat natal. Podries parlar-nos de la situació de l'Argentina des de la transició?.

A Espanya visquéreu una dictadura contínua de 40 anys, allà també visquérem una dictadura de 40 anys, però amb diferents dictadors la qual cosa és pitjor perquè cada dictador té uns objectius distints i destrueix el que han fet els altres. A partir del 75, amb Isabelita, l'exèrcit va començar a reprimir els terroristes i la massacre es va estendre a gent aliena. Nosaltres

anàvem a la universitat i cada dia passàvem un control policial. Al 83 arriba la democràcia d'Alfonsín, i es parla d'uns 30.000 desapareguts, sorgeixen les mares de la *Plaza de Mayo*. Darrerament han estat trobats fills de dones embarassades desaparegudes en temps de la repressió. La majoria d'ells adoptats per militars. Tot això ho ignoràvem però ara ha anat sortint a la llum pública. Nosaltres esperam en un futur proper governs sense corrupció.

Hem parlat d'Alemanya, Argentina i ara parlarem de Mallorca. Tenint en compte que és la tercera vegada que visitau la nostra illa. Quina impressió t'ha donat?

M'ha emocionat trobar amics del meu pare, i la bellesa de l'illa, el sol, les platges, les cales, la calor, la poca pluviositat comparant amb Alemanya, la gent oberta i amable...

Què t'ha sorprès desavorablement?

Doncs la manca d'higene als carrers, la mala qualitat de l'aigua potable, les depuradores ineficients, el turisme incontrolat...

Pens que tot això ho podeu arreglar. No deixeu que el pogrés vos mengi l'illa, que les urbanitzacions la vos espenyin.

Com es veu Mallorca des d'Argentina?

Mallorca és coneguda mundialment i està molt ben considerada a l'Argentina. Tota Espanya és molt coneguda. En canvi aquí no hi gaire interès per l'Argentina: a Amèrica es coneix més Europa que a Europa Amèrica. Al l'Argentina arriben moltes revistes espanyoles però aquí cap d'Argentina.

Sabíeu que aquí es parla un idioma distint del castellà. A

M'ha emocionat trobar amics del meu pare, i la bellesa de l'illa, el sol, les platges, les cales, la calor.

l'Argentina hi ha consciència que aquí tenim una identitat pròpia?

Nosaltres sí que ho sabíem, degut a la nostra ascendència mallorquina, però la majoria dels argentins ho desconeixen. Hem notat que tothom entén el castellà i això fa que la gent no es motivi a aprendre el vostre idioma.

Donat que heu experimentat els sistemes educatius argentí i alemany, amb els vostre fills, quin vos sembla millor?

A Alemanya el sistema és més lent però constant. La diferència està en què hi ha més bones infraestructures, millor material didàctic, no hi ha vagues...

Els llibres els proporciona l'estat i es tomen quan acaba el curs. Si estan en males condicions l'alumne paga una multa.

Per part negativa els alumnes sofreixen una gran pressió per mestres i pares, als 9 anys ja opten per un ensenyament que els permetrà accedir a la universitat si obtenen una determinada nota o un altre que no. A la finca allà on vivíem es va suïcidar un nin per no haver aconseguit la nota desitjada. El sistema educatiu alemany és molt competitiu.

El sistema educatiu argentí és més dens però indisciplinat, per això els resultats són semblants. El sistema educatiu argentí i l'espanyol són pràcticament iguals quant a la seva organització per cicles.

Els mallorquins immigrants a Argentina es relacionen entre ells?.

Sí, la gent es concentra a una mateixa barriada de Buenos Aires. A més a més existeix la Casa Balear. Jo hi anava quan vivia el meu pare, és una societat de la colònia balear formada majoritàriament per mallorquins i algun menorquí i eivissenc. Funciona com un club comú. Allà podíem aprendre paso-dobles, tango, es feien tornejos d'escacs ..., i gaudien d'una societat de socors mutus, serveis mèdics i sanitaris. S'hi parlava mallorquí.

Quina és la situació dels indígenes amerindis a l'Argentina?.

Queden tribus Obes al nord i Pategons al sud. No viven a reserves ni gaudeixen de cap status especial. Habiten en zones on la població blanca no s'hi ha establert.

Des de la conquesta espanyola els indis han sofert moltes vexacions.

Antonio en aquests moments treballa en el camp de l'energia nuclear. Què opines de l'ús de l'energia nuclear?.

Crec que sobretot a Europa és indispensable. La gran densitat de població i la manca de recursos, rius poc cabalosos, sol feble, etc fan que sigui insubstituïble. A Amèrica la gran riquesa de recursos i la baixa població fa que no sia necessària.

El problema que té són els residus, molt contaminats i mals de processar i guardar. Cal dir que les centrals nuclears de l'Europa occidental contaminen menys que una central convencional, és diferent als països de l'est que tenen unes centrals més contaminants.

*Magdalena Tomàs
Jaume Lladó*

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

En aquests mesos d'estiu parlar d'Es Trenc o de Ses Covetes -de Sa Barraca de Sa Cendra, de s'Illa Gavina, de Sa Creu d'En Tem o de Na Tirapèl- resulta del tot indispensable, encara que, evidentment, és el petit caseriu que queda ubicat entre Sa Ràpita i Sa Colònia de Sant Jordi el que s'enduu l'estirada més forta. Com que a més de xafarders som espavilats en qüestions de topònims demanariem una major orientació a tot aquell que ens visita.

Per a molts de ciutadans embambats, espanyols befes i estrangers despistats, tots els sis quilòmetres llargs de platja campanera els semblen una mateixa cosa. Ells hi van a prendre el sol, beuen dues dotzenes de cerveses i mengen una truita mig estantissa o patates fregides. Neden, prenen el sol, tornen nedar. I tan bé mai que així sia. Han anat a nedar a Es Trenc, però són molts els que ignoren que el que han fet ha estat nedar davant s'Escar d'En Sordo o el de n'Alou, o a Es Morters. Tampoc els importa massa. L'aigua, el sol i la platja són gairebé idèntiques. Però no convendria tenir-los un poc més ben informats, precisant-los tota la toponímia del municipi?

La veritat és que, malgrat algunes queixes -que sempre n'hi ha hagudes i n'hi ha- tot el litoral campaner es conserva més o manco ben net, encara que sempre n'hi ha que exageren a l'hora de queixar-se d'allò o d'aillò altre. El manteniment de la platja, que costa molts esforços, suors i doblers, es pot considerar correcte. La llàstima seria si ens tornassin a envestir els grumets rabiüts, de cames moradenques que piquen més fort que una serp verinosa, i que només els veus quan t'han picat una anca o una cuixa. Dels moscards ja en parlarem un altre dia, perquè enguany potser no n'hi haurà tants com l'any passat. O almanco així ho desitjам.

Tota la gent que acostuma anar a nedar a les platges de Ses Covetes / Es Trenc -ho deixam així de resumit- està ben satisfeta de tota aquesta patum que pren el sol a altres llocs de l'illa: Norma Duval, Ana Obregón, Rita Pavone o Camilo Sesto no s'acostin per aquí. No farien altra cosa sinó desprestigiar la gent i el paisatge. Si ve qualcú un dia d'aquests a prendre el sol a platges campaneres que almanco sigui Kim Bassinger, Naomi Cambell o Sindy Crawford. Tots n'estariem ben orgullosos.

ELECTRODOMÈSTICS ANDREU GINARD

Qualitat i Servei

Descomptes especials a noviis

Carrer Creu, 25 • Tel. 65.03.33 • CAMPOS

CAMPOS MOTORS, S.L.

CM

COMPRA - VENDA de Vehicles d'Ocasió

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax 65.24.22
07630 Campos

Sa Joieria

Joieria • Rellotgeria

Carrer Major, 3
Tel. 65.23.78 • CAMPOS

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70
CAMPOS (Mallorca)

Segueix el càmping a Ses Covetes

A Ses Covetes, a l'anomenat Clot de s'arena, arribant a mà dreta, hi trobam un dels desgavells més notables de la costa campanera i no en falten. Si un arriba en ple estiu pot contemplar com els cotxes es fiquen per tot: pinar, arena, dunes, per tot allà on poden. Darrera l'aparcament de cotxes, bastant enfora de la carretera hi trobam un càmping de caravanes instal·lat de sempre allà. Enguany, el Batle declarava als mitjans de comunicació (tots manco Ressò) que faria llevar les caravanes en un tres i no res. D'això no n'ha tornat a parlar. El fet és que les caravanes hi segueixen sense la més mínima senya que faci entreveure que se'n vulguin anar. Ara, a més a més, a principis d'agost, s'ha instal·lat, suposam que provisionalment, un campament de joves just devora la carretera dins un pinaret. Realment, són molts de perills en poc redol.

També a Ses Covetes arriba la Llei de Costes

Com a tots els nuclis costaners històrics a Ses Covetes li arribarà més tard o més prest l'aplicació de la Llei de Costes. Aquesta llei, com ja se sap, és molt restrictiva en la delimitació de domini privat i en l'autorització d'usos privats dins el domini públic. A més, i això pot afectar a les cases antigues i noves tan aprop de la costa, es pretén ampliar sempre el domini públic marítime-terrestre. Això es veurà en posar les noves fites de la zona marítime-terrestre. Els particulars ho poden demanar provisionalment i en alguns casos ho han de demanar per força.

Sabem que alguns veïnats ja tenen demanat posar les noves fites per saber exactament els seus solars com són.

Enfrontament per l'ús publicitari d'Es Trenc

Fa poc el Batle de Campos protagonitzava amb el de Ses Salines un enfrontament per l'ús que pareix ha fet l'Ajuntament de Ses Salines de la nostra platja d'Es Trenc i Es Coto per promocionar-se i per aconseguir la denominació d'ECOMUNICIPI. Una etiqueta ecològica d'aquestes que estan de moda.

Ben ver és que la Platja d'Es Trenc, famosa mundialment gairebé, és campanera i que els hotels coloniers se'n aprofiten. El Batle de Campos allò que hauria d'haver fet era fer primer i demanar la denominació d'ECOMUNICIPI. Perquè això del Mercat Comú és com una escola de monges i el que fa primer se'n du l'estampa. Els de l'ajuntament de Campos han fet darrers i ara estan gelosos. Així de clar. D'altra banda, és ben hora, i sempre ho hem dit des de Ressò, de crear un FONS de SOLIDARITAT INTERMUNICIPAL allà on els Municipis com Campos rebin no ajuda sinó compensacions pel valor ecològic i turístic del terme municipal. En Roig, que tant de bo té, que faci passes devers Palma per aconseguir-ho i es penjarà una bona medalla.

Redacció.

Bella com déu mana, aquesta deessa oculta un silenci profund, enigmàtic. La seva mirada, amb ulls negrems exquisidament provocatius, atorguen una sensibilitat meditada a qui se sent atret pel seu encant sublim; banyats els cabells de mar mediterrània, a Ses Covetes, descambuiats i subtils. Els seus dits són llargs, símbol de passió i d'eufòria. De proporcions ben mesurades té un llombrígol perfecte, provocatiu, massises les cuixes tastades pel sol. L'encanteri que cobreix les seves parts més nobles, excitants i eròtiques, accentuen una rarenca artesanía moresca virginal. Ho diuen tot amb un no res. ¿Qui vol despenjar el fil que aguanta tan belles relíquies?. Jo tot d'una m'hi apunt.

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

Si vols, si penses
la guanyada riquesa
de les imatges,
duràs sense recança
als llavis un somriure.

S. Espriu

— Miquela Nicolau al reconet que ha acondicionat a casa seva de sa Ràpita per pintar: Estudi a la fresca.

— **Miquela, vostè és de Campos no és així...**

— Jo som de Campos però en casar-me vaig anar a viure a Ciutat i en aquell temps em vaig trobar molt tota sola, això em va dur a la literatura, a llegir, a cercar alguna cosa que em realitzàs i m'omplís. Pels llibres vaig començar a conèixer l'obra de grans pintors i després de pensar-ho molt i en poder, quan els fills ja eren grans, vaig decidir pintar...

— **Exposicions, quin any va ser la primera?**

En el 86 va ser la meua primera exposició precisament a l'Auditori de Campos, i al nostre poble no n'he tornada a fer d'altra. A partir d'aquí n'he anades fent d'individuals a Santa Maria, a Lluçmajor, a la Galeria «Horrach Moyà» de Palma, «Blau Art» al Port de Pollença, he anat a «l'Euro-Parc» de Suïssa que és una fira semblant a Arco...Tenc previst anar a «Inter-Art» a València.

— **Una mica de currículum sempre interessa...**

— M'han premiat a Santa Maria, a Inca, a Binissalem, Andratx, a

Miquela Nicolau i Ballester: Pel bon camí

El dia és ventós però fa sol. Una claror destil·lada en el vent, ventilada. Un dissabte de matí estiuenc, de Campos anant cap a la mar de Sa Ràpita, desperta l'amor a la terra el fet d'haver quedat per parlar amb una Artista.

Na Miquela Nicolau i Ballester és la pintora campanera que ha cedit una obra seva per il·lustrar la portada d'aquest número de Ressò que teniu en les mans.

Com que havíem de tenir una xerradeta amb ella ja hem sortit al carrer cercant sensacions, estímuls, percepcions... Oberts a la creació. Així la claror especial, així per la carretera, rera les parets seques, el vermellíssim call dels trossos llaurats fa poc, llavors el mar, la mar, d'una morenor cremosa com una cabellera: el color, la color... Tot ha pres com una força encisadora. Mirant. La paraula és com una bava que et cau volent copsar l'essència d'un entorn, i agafes metàfores torca boques, d'un entorn que saps que estimes encara que siguis capaç d'oblidar la seva bellesa massa temps. Tothom pot entendre els camins de l'Art.

Marratxí, el «Premi Pi» dues vegades, a Alacant...

He fet un parell de collectives, el cartell de la rua d'Inca, el cartell de la «Festa del Vermar» de Binissalem, vaig participar a l'exposició de pintors de les Balears que varen fer al «Corte Inglés» de Madrid...vaja més o manco...

— **Crida l'atenció i és interessant el que comentàveu que descobríeu la pintura llegint.**

— Sí sí, l'Art obre molts de camins, ara pintant he descobert la música. El temps que pintes estàs sol, la creació és solitària, i arriba que el silenci és com a massa fort, això em va dur a escoltar música. La música del Barroc m'encanta...

Te n'adones d'aquestes coses, en pintura agafar un tema senzill, dues llimones per exemple, i fer-ne Pintura, fer unes llimones que transmetin expressió, creativitat...

— **En la vostra obra hi ha una evolució molt interessant...**

— He anat cremant etapes, al principi que pintava m'agradaven els impressionistes, sempre intentant no

deixar-me influir he arribat a l'interès per la pintura d'idea, l'expressionisme...Ara m'interessa un impacte de color més que el tema en si. Afegint materials a l'oli, fent collages, experimentant amb nous suports com fustes velles...

Diu que cerca colors impactants en trossos de tela, papers, randes antigues... Miquela Nicolau tresca amb els sentits la quotidianitat i arriba que té les marines, els arbres, els cossos humans (en què darrerament treballa), en la seva ment, en les seves mans, i amb els pinzell en fa un univers nou, d'ella per als altres.

— **Quins artistes diríeu que més vos han influït, marcat?**

— Destacaria en Xam, que essent vellet té un esperit molt jove i molt creatiu, una antològica seva que feren a la Llotja realment em va influir. Com a clàssic m'agrada en Picasso, per exemple.

Tot està, és, constant moviment, evolució, cicle, vida. L'Art, repassant la seva història tendeix a deixar de banda el superflu, accessori i

✓ Local

contingent. No és cap casualitat.

— Veig que la vostra obra reflecteix aquesta idea i ho trob preciós...

— He fet dues o tres obres totalment abstractes però no ho he mostrat. Rompre totalment amb el figurativisme és molt difícil. Els quadres que he anat fent encara tenen una referència a la realitat, però si n'agafes un fragment són totalment abstractes. Tanmateix crec que arriba a ser forçat en una evolució arribar a deixar de banda referències innecessàries, ve a ser un procés irreversible. S'ha de fer l'Art del temps en què vivim... Això vol dir que l'hiperrealisme pot ser bellíssim, el que té un caire modern, com el cas d' Antoni Mas.

Acabam parlant de la química, l'equilibri, la conjugació, que s'ha de cercar, que fa brillar les ninetes dels ulls acostant-nos als estels.

Les persones anam lligades a la Bellesa i la reconeixem.

Arribes a creure que som «La Bellesa» i gires full i cap altra espècie vivent és bestial en el sentit de guerra

— Vàrem parlar amb ella de les seves idees, projectes, i il·lusions...

mundial etc. Davant els quadres de na Miquela Nicolau, una vegada més, realment no ho comprens, com si l'home estigués marcat per un destí tràgic. I pateixes. I et ve al pensament allò que va dir en Joan Miró; que els artistes eren els aristòcrates de la vida. Perquè en la CIR-

CUMSTÀNCIA treballen per un món exclusivament bell, amb molts de matisos però en la Bellesa. És el camí de l'Art, el que ha agafat na Miquela Nicolau i Ballester i tants de pintors, poetes, escultors, actors... i ho hem d'agrair i estimar.

Col·lectiu Fel Draconis.

**BANC DE
CRÈDIT BALEAR**

Es Crèdit

Carrer Creu, 9 • Tel. 65.02.48 • 07630 CAMPOS

Mallorca i els Mallorquins

¿Quins són, els nacionalismes perillosos?

N'hi ha que diuen que els nacionalismes són perillosos. I no anirien gaire errats... si no fos perquè s'equivoquen de nacionalisme. Perquè el perill, mirau per on, l'atribueixen als nacionalismes que com el nostre, aspiren tan sols a garantir l'existència d'un poble tal com és en el món. Ben prou alerta van ells, emperò, a dir-ne ni una sobre els nacionalismes que, a més de no amollar el mac del dret a la permanència de llurs respectives nacions -cosa ben legítima-, no en tenen prou i, fort i no et moguis, volen engolir-se altres realitats nacionals.

Ho vénc a dir perquè, a les Balears, al nacionalisme castellà, que se serveix de qualsevol entitat estatal sempre que li faci falta, ara, a través de Retevisión, li ha pegat per començar a escapçar clapes que puguin rebre les emissions dels dos únics canals que fan servir la nostra llengua íntegrament. Emissions que aquest nacionalisme, sigui dit de passada, manté fora de legalitat que ell mateix estableix així com li convé. Vet ací per què, probablement, en aqueix canals, a penes gosen parlar del nostre arxipèlag. I és cert que els nacionalismes -els de domini, clar- com més tenen més volen. Ja veurem com, si la nostra societat calla i mira, aquesta agressió-experiment social -*si cuela cuela*- serà tan sols un precedent per més envant, en una altra tongada, investir contra la recepció de les emissions a Mallorca i situar definitivament la trinxera del nostre recobriment lingüístic a les fites de les *cuatro provincias* del Principat. -No perdem de vista que no tenim cap canal baleàric «per manca de pressupost»(!)-.

¿Qui s'imagina el nacionalisme català punyint per escapçar regions de llengua castellana on poguessin rebre televisió en castellà?. ¿Quin és, el nacionalisme perillós?. Per cert, també, si el nacionalisme castellà es creia realment que el català és una llengua espanyola ¿estaria tan estugós de la difusió de la nostra llengua... tan sols dins el seu territori històric?. És que no tenen empena!

NOTÍCIA DE L'ARTICLE SALAT

Avui situarem en el mapa les clapes on s'usa popularment l'article *salat*, és a dir, el que feim servir a la part més grossa de Mallorca en dir *sa dona*, *sa lluna*, *s'ase*, i també les clapes on s'usa l'article normatiu és a dir, el que fan servir a Pollença quan diuen *la dona*, *la lluna*, *l'ase*.

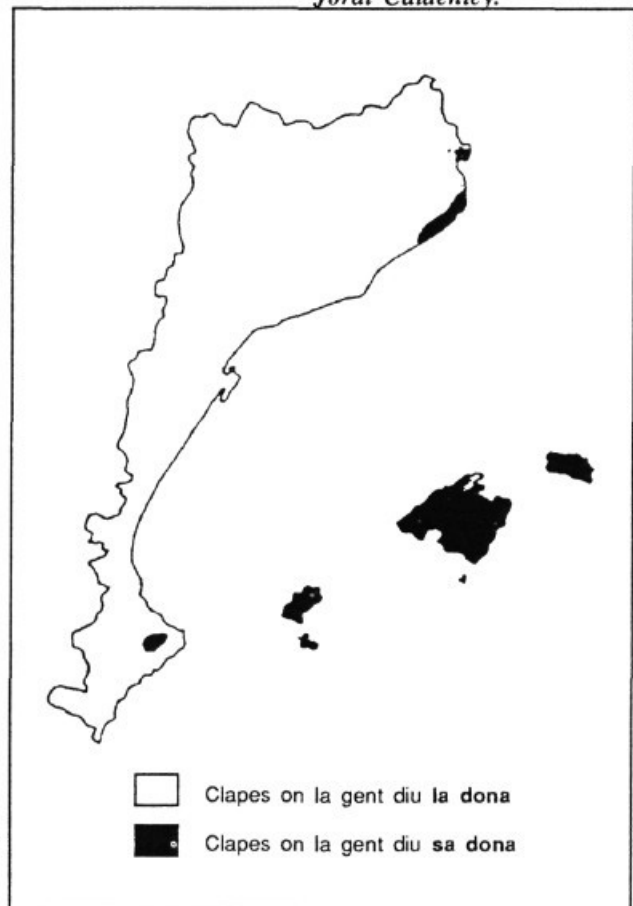
És bo que tothom sàpiga que no és vera, que l'article *salat* sigui exclusiu de les Balears, com tampoc no és cert que l'altre article sigui exclusiu del Principat i de València. Antigament, a una gran part del Principat, es va fer servir aquest article i bona prova en són la partida de noms de llocs actuals d'aquella regió que, encara ara, el conserven, com són ara -i em limit a escriure tan sols els que sé de cor- **Sant Joan des Pi**, **Sant Just des Vern**, **Sant Climent Ses Cebes**, **S'Agaró**, **Sa Riera**, **Sant Hilari Sa Calm**, i una bona partida més que no m'ha llegut cercar i que tenc ganes d'una dia arplegar arreu i posar en el mapa.

A més a més no hem de perdre de vista que els

mallorquins feim servir l'article normatiu en paraules de categoria, com són ara *El Rei*, *El Bon Jesús*, *El Cel*, *L'Infern*, *el món*, i un sens fi d'altres mots.

Ho vénc a dir perquè n'hi ha que sempre seguit fan bandera de l'article *salat* com a contraposició al normatiu i donen a entendre que és únic i exclusiu de les Balears allà on, ben al revés, no fa més que demostrar que els repobladors de Mallorca varen venir de la part oriental de la Catalunya Vella, que és allà on es feia servir aquest bellíssim article popular nostre.

Jordi Caldentey.

□ Clapes on la gent diu *la dona*
 ■ Clapes on la gent diu *sa dona*

Pintures

A. CHARINO

Antoni Cirer Juan

Pintor Decorador

Carrer Rigo, 9 • Tel. 65.10.58 • 07630 CAMPOS
 Tel. 65.53.28 COLÒNIA DE SANT JORDI

Pedrades pels carrers

Damià Huguet

Mantenc ben fresc el record dels carrers sense asfaltar, quan tot el casc urbà era ple de terra i de macs, de pols a l'estiu i de fang a l'hivern. Els carrers de Campos són amples i rectes, plans, sense el més mínim rost: alguns de llargs i d'altres més curts, com el carrer estret - que és l'únic una mica corbat - just al centre de la vila. A tots ells hi predominaven els macs, ja fossin petits o més grossos, la qual cosa provocava més d'una punyida als tibulàs de la bicicleta. Els carros, passant pels carrers, trepitjaven els macs i de cada un se'n feien mil bocins. Després d'un dia de pluja s'arrabassava una pedra i rodolava pel carrer: en llevaves una i en sortien dues més, talment com succeeix al camp on, com diuen de les pedres, com més en lleves més en surten.

I és que en aquest redol illenc de la mediterrània les pedres han prevalgut i prevalen encara damunt el tragí quotidià, formen part de la nostra cultura. Els druides construïren al migjorn de l'illa els seus temples sagrats on idolatraven les pedres. La cultura talaiòtica, amb tants de vestigis a aquests indrets, n'és potser el testimoni més contundent. Vagis on vagis trobes pedres, ja sigui donant forma a una paret o a un claper. L'home que ha habitat, les distintes cultures que han habitat durant més de cinc mil anys aquestes terres no han fet, al llarg de la seva vida, sinó arrabassar pedres, amuntegar-les, fer-ne barraques o monuments. Han llevat pedres tacades de terra que el sol i la pluja han fet tornar grisencques. I n'han sortides de bell nou, i en surten encara, rogenques, cairudes, massises.

Si els foners utilitzaven amb destresa la bassetja per a matar una

llebre amb una pedrada, avui encara qualsevol pastor guia la seva guarda d'ovelles o de cabres llançant amb precisió un mac perquè el boc que guia el ramat canviï la direcció. Són fets habituals. L'home d'avui encara manté la pedra com un símbol, construeix parets i clapers perquè hi criïn els conills i espedrega constantment els sementers per a tenir un bon llaurar quan arriba la tardor, any rera any, com una quimera.

Als anys cinquanta -i em situo a la meua infància- amb els carrers de la vila, com he dit, encara sense asfaltar, pocs entreteniments teníem després de sortir d'escola. A l'hivern ens arreceràvem cadascú a ca seva, llegint tebeos o aferrant cromos. Però a la primavera, i sobretot a l'estiu, que fa els horabaixes molt llargs, teníem muntada cada dia una estratègia comuna: acudir en grup a qualsevol redol de la forania preparant-nos per anar a apedregar el nostre adversari. Era un ritual que gairebé practicàvem a diari. Havent berenat ens trobàvem davant la placeta de Sa Central -la central elèctrica de la vila- que era un buc enormement lleig, d'on sortia un fumer espantós que arrodonia l'estridència de la maquinària que produïa electricitat que donava llum a les cases de la vila. Just al costat de l'edifici hi havia un enorme, immens claper de soques d'ameder, de pi i d'alzina que Sa Central consumia. Un claper voluminós, malgirbat, a l'interior del qual havíem construït una mena de cova on ens reuníem per a preparar l'estratègia a seguir. A la meua colla, érem deu o dotze al.lots, poc més poc manco, els caps eren En Miquel Cameta i En Guillem Trinxater.

El nostre adversari era, evidentment, el grup que vivia als carrers més pròxims als nostres, devers Els Tres Molins, a la part de llevant de la vila; els caps del qual eren els germans Bonjesús, que eren bessons i físicament no s'assemblaven gaire: nomien Miquel i Tomeu. A mi particularment m'esfereïen. Record que els tenia molta por. Ells eren quatre o cinc anys més grans que jo, i en aquestes edats de la infància els pocs anys semblen exagerar la diferència.

Els altres amics del grup també els temien, però ens donava coratge l'impuls dels nostres caps majors, en Guillem Trinxater i En Miquel Cameta, amb els seus consells, feien que no ens acovardàssim i anàssim segurs perquè l'estratègia a seguir era bona: una part del grup estaria amagada darrera les parets del molí d'En Canals, i l'altra al claper d'En Jaume Xorc, al camí del cemeteri; mentre la reraguarda quedaria enmig, amagada entre els xiprers de l'estació del tren, entre el safareig i un tarongerar.

Tot semblava fàcil. Només mancava esperar l'envestida de l'adversari. I aquesta arribava quasi sempre amb més de mitja hora de retard, que alguns de nosaltres aprofitàvem per anar a robar prunes a l'hort de n'Hereumàs, que era a vint passes del camp de batalla. Una bandera formada per un pedaç blanc penjat a una canya de deu pams de llargària ens donava avís de l'arribada de l'enemic. Tots nosaltres, vestits amb calçons curts, dúiem les butxaques plenes de macs, encara que de macs i pedres al terra n'hi havia a voler. I amb una pedrada a l'aire començava la batalla. Pedrada va, pedrada ve. No ens acostàvem massa perquè ens temíem, estàvem escalivats de batalles anteriors. Acabades les forces, de córrer i de tirar pedres, amb el sol declinant, s'havia esllanguit la brega entre adversaris. No hi havia hagut ni guanyadors ni perdedors. Però es mantenia ben viu l'esperit de provocar un nou combat per als dos o tres vinents, tres com a màxim: ens apedregaríem a un altre lloc més espaiós, cercant altres amagatalls.

D'aquell combat en restava un cop blau, un albelló, o un trenc a una cella, poca cosa més. Un lleu regalim de sang a una genollera que cicatritzava abans d'arribar a casa. S'expandia la fosca d'una nit estelada, amb lluna plena. Hi havia un dens silenci que surava entre els arbres; i a lluny, s'encenien els llums als carrers de la vila. Emmudien les pedres, i si feia una mica de vent, la pols surava entre els fronts de pedra rogenca de les cases, de marès socarrat pel sol, com cada dia.

Ens diuen que no hi ha conflicte lingüístic (I)

Joan Lladonet

Una persona normal, amb un nivell cultural mitjà o baix, es veu en la necessitat d'usar la llengua en nombroses situacions per poder comunicar-se mentre transcorre la seva vida quotidiana: parla amb els seus familiars, conversa amb els seus amics, xerra en el seu lloc de treball (si en té), compra a la botiga, escolta la ràdio, llegeix el diari, mira i escolta la televisió, assisteix a una conferència, va a un ple de l'Ajuntament, contempla una pel·lícula a una sala de cinema, és espectador d'una obra de teatre, balla a una discoteca, diposita o treu doblers del banc, escriu a un client o a un proveïdor, llegeix el contracte de compra-venda d'un habitatge, atorga testament, etc., etc. Aquests i molts més són els àmbits d'ús de qualsevol llengua.

Es diu que una llengua està normalitzada quan aquesta persona, natural d'un territori determinat, pot desenvolupar-se en totes les situacions esmentades en la seva llengua, si aquesta és la llengua pròpia del territori, és a dir, quan la llengua pròpia del lloc on viu serveix per a tots els àmbits d'ús.

Quan bastants d'aquests àmbits

d'ús són ocupats per una altra llengua imposada per una conquesta del territori o per qualsevol altra causa, suposa que s'estableix una competència entre les dues llengües per anar ocupant el màxim d'àmbits possibles. Es diu que en aquestes circumstàncies existeix un conflicte lingüístic, conflicte que duu a l'extinció de la llengua pròpia si els parlants d'aquest territori deixen de parlar-la en tots els àmbits d'ús, o a la normalització si els mateixos parlants la utilitzen sempre.

Un poble mai no abandona una llengua voluntàriament, un poble lliure mai no renuncia a la seva principal eina de comunicació. Només els pobles sotmesos a segles d'opressió i repressió es poden veure abocats al canvi d'una llengua per una altra. Els factors que provoquen el canvi de llengua dins una família són múltiples i moltes vegades inconscients per qui els pateix i molt conscients per part de qui els ha posats en marxa.

Els governants són els responsables de fer retrocedir una llengua en un territori per fer-ne avançar una altra. Per tant els governants també són els responsables de restablir l'ús normal d'aquesta llengua tants d'anys minoritzada.

I què diuen els poders públics sobre aquesta qüestió? Que tot va bé, que la llengua no s'ha d'imposar, que mai la nostra llengua no havia gaudit de tan bona salut, que no existeix cap tipus de conflicte lingüístic,...

Només les persones que pretenen utilitzar la llengua pròpia d'aquest territori, la llengua catalana, en tots els

àmbits d'ús saben de l'existència diària per no dir horària d'un greu conflicte lingüístic, conflicte que té com a últimes conseqüències les que hem expressat abans i com a primeres: el canvi de llengua automàtic només en sentir l'olor de fonètica castellana, l'inici de la conversa en llengua castellana davant persones desconegudes, l'ús del castellà en tot tipus de relacions que s'hagin de resoldre a Ciutat, pensar que fracàs escolar ha esta ocasionat per l'ensenyament en català, creure que si l'ensenyament en català no produeix el fracàs escolar a l'escola o a l'insítut, en serà causa a la universitat, no tenir cap necessitat d'aprendre a escriure la llengua pròpia, no donar cap prioritat a la normalització de la retolació dels carrers, normalitzar el rètol de l'establiment, però tenir tota la infraestructura comercial en castellà, exemple del restaurnt que té el seu nom en català i la carta en castellà, etc.

Una veritable normalització lingüística requereix canviar tots els hàbits anteriors, hàbits que ens han estat imposats, per tant, lliurement hem d'optar per actuar com actuen tots els ciutadans del món que utilitzen la seva llengua en tots els àmbits d'ús, hem d'actuar com ho fan altres habitants del món que pertanyien a una nació oprimida, pensem en els txecs, els polonesos, els finesos, etc. I no hem de renunciar a provocar el conflicte lingüístic si sabem que aquesta és una etapa transitòria cap a la normalització de la nostra llengua i del nostre poble.

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50
Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

PROMOCIÓ REVELATS

— ESTIU 93 —

Vidal CAMPOS		C/. Plaça, 15 Tel. 65.06.43
FOTOGRAFIA I VÍDEO		

QUALITAT SUPERVISADA PER PROFESSIONALS
SERVEI NORMAL EN 24 h.

ÀMPLIES POSSIBILITATS MATE I BRILLANT
DIAPOSITIVES, CÒPIES DE DIAPOSITIVES
AMB PAPER, AMPLIACIONS, BLANC I
NEGRE PROCESSAT ARTESANALMENT,
MARCS, ETC. ETC.

I...A MÉS **UN REGAL SORPRESA**
AMB CADA REVELAT + CÒPIES

ÀLBUMS
DISENY
ITALIÀ

RODETS
KODAK

VALS
DE
DESCOMpte

MINI
CÀMERES
110

MARCS
METACRILAT
CERÀMICA
FANTASIA

RAQUETES

RELLOTGES

RODETS
COLOR

PROVI LA SEVA SORT, GRATUÏTAMENT

Els blaus secs de Joan Miró

No fa gaires setmanes, a les primeres hores d'un dia de maig, vaig acudir a la Fundació Miró de Barcelona, al turó verdós i ventilat de Montjuïc, per a trescar amb els ulls, pam a pam, la Mostra antològica que diverses entitats i fundacions han organitzat per tal de commemorar -o celebrar, si voleu- el centenari del naixement d'aquest tan senzill com humilíssim pintor català. Un català universal: un home obert a l'alegria de viure. El matí era assolellat, i bufava un ventet de gregal d'aquells que acceptes amb plaer, entre poques ombres...

Matiner com som, quan vaig arribar a la Fundació Joan Miró encara no havien obert les portes, la qual cosa em va permetre contemplar i admirar donant voltes l'edifici dissenyat per l'arquitecte Josep Lluís Sert -tan grat amic del pintor-. L'edifici és d'una esplendor molt subtil, rarenc per les cúpules rodonenques xapades pel mig, pels amples finestrals dissimulats a través dels quals s'il·lumina tot l'edifici. Tot blancor. El conjunt és d'una exquisidesa subtil, on es concentra tota la grandesa de la claror mediterrània.

En mitja hora, anar de les Rambles barcelonines al cim més bell de Montjuïc és fascinant, sobretot perquè en aquest breu espai de temps dones un tomb, contrastat, que t'esvera. Pegar d'un cap a l'altre de les mil-i-una Barcelones just en un instant resulta fins i tot provocatiu. Miró i Sert: quina parella de genis catalans, aparentment ingenus, i que tant han fet perquè la nostra cultura fos universalment coneguda, admirada, i fins i tot envejada, tot amb la major senzillesa i humilitat, però amb solidesa.

A l'entrada de l'edifici de la Fundació Miró de Barcelona, aquell dia i en aquella hora, hi havia únicament tres japonesos que estaven asseguts sobre la gespa esperant que obrissin les portes. Em vaig asseure prop d'ells, cercant una ombra, dues passes enfora. Entre els papers que jo duia -llibres i un diari- em vaig entretenir, per passar l'estona, llegint el retall d'un article d'Antoni Tàpies que va escriure fa una dotzena d'anys i que es va publicar al diari AVUI. *La primera visita a Joan Miró* es titulava. I ara en retrauré, fresc en la memòria, les retxes finals perquè em semblen molt idònies per complementar aquest escrit: «És el seu testimoniatge constant pel país -escrivia Tàpies referint-se a Miró-, el seu amor a la terra i la seva creença per fer alguna cosa gran hem de tenir unes arrels al més fondes possibles. Miró, personificant el millor esperit de Catalunya, ha estat el primer a reeixir-hi. Ha plasmat com ningú el crit solar o angoixat del nostre poble, la nostra exhuberància amorosa, lliure, la nostra ràbia, la nostra sang... I amb això, com el nostre esperit, ha fet una tasca totalment universal». Tot un homenatge al mestre. I escrit això per la mà vibrant i contundent d'un altre pintor mestre: Antoni Tàpies.

Puntuals com solen ésser els catalans, les portes de la Fundació Miró es varen obrir a l'hora precisa, puntualment. En aquella hora ja érem molts. Als japonesos, que en vint minuts d'espera no se'n varen dir ni mitja, s'hi va afegir un autocar grandios tot carregat de gent del nord d'Europa que pel seu parlar vaig suposar que eren suecs o danesos, encara que no ho

podria precisar. Cadascú de nosaltres, fent filera, vàrem adquirir la nostra entrada al recinte, i pausadament iniciàrem el recorregut, el llarguíssim recorregut per l'exposició.

No entraré en detalls, perquè en aquest escrit no és la meua intenció donar testimoni de tota l'Obra de Miró allà exposada. En primer lloc perquè si ho hagués de fer, en el sentit d'oferir la meua visió, meditada de l'Obra de Miró tal i com jo la sent, no en tendria prou amb totes les pàgines d'aquesta revista. Únicament vull dir -i deixar escrit- que la Mostra em va semblar tan impressionant que encara ara no me'n puc avenir de tanta grandesa. Mai del món es tornarà a fer una cosa semblant. Una Mostra de Joan Miró com aquesta de Barcelona és irrepètible. I ho dic perquè si estau interessats en trescar totes les ales de la Fundació encara hi sou a temps, fins al 30 d'agost, que és el dia que es clausurarà. Tot allò més representatiu de Miró, des de 1914 (amb el *Paisatge de Montroig*), fins al 1967 (amb *L'or de l'atzur*), tot hi és present. TOT. Les col·leccions privades i els Museus més importants del món han deixat l'Obra de Miró per tal que aquesta mostra antològica fos el més completa possible. Cosa que s'ha aconseguit plenament.

Poder observar en un recinte únic, ple de llum mediterrània, de claror viva, *La Masia*, *El carnaval d'Arlequí*, *L'interior holandès*, *La terra llaurada*, els autoretrats, *El bell ocell desxifrant l'inconegut a la parella d'enamorats*, les constel·lacions, les diverses escultures que omplen els patis espaiosos, emblanquinats, amb el sol i la claror, resulta certament fasinant,

26

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Clínica Dental i Estètica
Infantil i Adults
Dr. Miquel Bennassar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevençió de càries, Pròtesis i
Prevençió de malalties de les Genives.

IMECO • ASISA • PREVIASA • SANITAS • NOVOMEDIC
Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

evocador, impressionant.

No vaig tenir la sort -i ho escric en net- de poder conèixer Joan Miró tal i tant com m'hauria complagut. D'ell me'n resta, però, el record d'haver-lo saludat, amb una estreta de mà cordialíssima, en companyia de Blai Bonet, amb motiu d'una exposició que es va fer de la seva obra gràfica a la Sala Pelaires de Palma, ja fa no sé quants anys. Entre la multitud hi havia també Alexandre Calder, el constructor d'artilugis complicadíssims - entre ells precisament la *Font de Mercuri* que és instal·lada a la Fundació Miró de Barcelona, una obra esplèndida. Però mai més no vaig poder tornar a veure, a parlar amb Joan Miró. Un dia havíem d'anar a ca seva de So N'Abrines amb Baltasar Porcel, però no hi arribàrem a anar. Porcel havia escrit feia poc una llarguíssima entrevista al pintor que es va publicar a la revista SERRA D'OR, allà per la meitat dels anys seixanta; i ells en volien parlar. D'aquella entrevista en transcriuré un paràgraf, aquest: «Joan Miró, que té els ulls d'un blau esfumat i fred, inexpressiu, mira amb el rostre una mica crispat, com si arrossegés un dolor llunyà, congènit. Els cabells són d'una blancor grisenca, escassos. La pell, taronja clar, amb clapes fosques, com de pagès que treballa al sol. Té el rostre i les mans

de forma quadrada, arrodonits els angles. Miró és un home baix, amb una robustesa i un greix ben proporcionats».

Però tot i que Joan Miró residia habitualment a aquesta illa nostra mai no vaig poder parlar llargament i pausada amb ell tal com jo desitjava i volia. En tenc present aquella estreta de mà cordialíssima, i les breus paraules que va dir -ell que era donat als monosíl·labs i a les coses senzilles, humils, però amb caràcter.

No pretenc, evidentment, fer una anàlisi de la meua estimació per l'Obra de Joan Miró, com ja he dit abans. Ara i aquí de l'únic que es tracta és de donar testimoni de la seva presència entre nosaltres i evidenciar una estimació profunda, que tenim, de la seva Obra. Qui no pot sentir-se al·lucinat davant el blau càlid d'un estel mironià? Qui pot estar-se de no emocionar-se, de viure en viu els cucs, els daus, les llunes, les ombres, els colors, i els mil-i-un objectes que conformen bona part de la seva obra realitzada a l'època, per a mi la més representativa i suggerent, que va dels anys 1923-1929?

«D'un roig encès voldria el món, i dir les coses tal com són» va cantar i canta encara Raimon en homenatge a Joan Miró. La portada dels disc «Cançons de la roda del temps» (amb poemes de Salvador Espriu) és tot un

testimoni de solidaritat amb la cançó catalana, i la més fresca empenta a tots els joves de llavors i els d'avui, com ho és també la portada que va dibuixar per al disc, el més mediterrani, de Maria del Mar Bonet. Són, aquests, uns testimonis de fidelitat, també de solidaritat, difícils d'oblidar. Restaran vius per a sempre, amb tota la seva puresa, i amb sinceritat.

Escriure, i dir, que l'Obra de Joan Miró restarà per a sempre, immensa, en tota la blancor de la cultura catalana oberta al món, en tota l'escriptura pintada que ell va crear, a París, a Barcelona o a Mallorca, és gairebé evidenciar una cursilada. Això ho reconeixem fins i tot els més incrèduls, o els més embambats. Viure Miró amb intensitat, els colors rotunds, purs, la senzillesa de les formes, aquest món d'ones i d'estels, mai no pot fugir dels límits de tots els qui ens deleitem amb el desig. I talment així ho escric, un entre tants, com ho pensava -i ho meditava molt profundament- aquell matí de maig assegut davant el portal de la Fundació Miró de Barcelona. Hi ha coses -fets o fetes- que no s'esborren mai.

Damià Huguet
agost 1993

Aquest article forma part del conveni per la Normalització Lingüística, convocatòria de 1993, signat entre la **Conselleria de Cultura, Educació i Esports de la Comunitat Autònoma** i l'**Associació de Premsa Forana de Mallorca**.

100 ANYS
DE
MIRO
ILLES BALEARS

La llengua,
feina
de tots

GOVERN BALEAR
Conselleria de Cultura

BUGADERIA
TINTORERIA
SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

Ajudes per als artesans

Ara els Empresaris Artesans amb document de qualificació artesanal poden sol·licitar subvencions al Govern Balear per diverses activitats: assistència a cursos sobre temes artesans, adquisició d'immobilitzat per a l'empresa, assistència com a expositor a fires, edició de catàlegs o fullets per a la difusió dels productes. Les sol·licituds s'hauran d'adreçar a la Conselleria de Comerç i Indústria. La subvenció podrà ser del 100% del pressupost si es tracta d'activitats formatives, un màxim d'un 30% per a compra d'immobilitzat i fins un 70% en els altres casos.

Per a més informació dirigiu-vos a la Conselleria esmentada: Gran Via Asima, 4 de Palma, Tel. 75.95.00.

Actua la Banda de Tambors i Cornetes

Fent honor al seu patró que és Sant Blai, actuaren dia primer d'agost amb motiu de la Festa del Sant Crist de la Salut, a Sant Blai, els nins i nines i joves d'aquesta Banda, tan jove però que amb tanta d'il·lusió s'han anat preparant. Amb motiu del primer aniversari de la Banda es premiaren els esforços dels al·lots i al·lotes que havien complert el primer any amb la Banda amb uns llaços blaus simbolitzadors del seu primer any de feina. Els seus mestres i formadors estan d'enhorabona i ells mateixos pel seu quefer. Des de Resson els animam a seguir endavant.

—Els tamborers i els cornetes amb la seva millor gala, contents pel seu primer aniversari

Miquel Àngel Aguiló guanya una guitarra valorada en 400.000 pts.

El campaner Miquel Àngel Aguiló Llariba ha guanyat el Festival Internacional de Guitarra de Vélez-Málaga.

El festival, que enguany complia la seva segona edició com a tal i la primera com a concurs, es va celebrar els passats dies 27 i 28 de juliol a Vélez-Málaga.

Va contar amb la participació de nou guitarristes, dels quals cinc varen passar a la final, entre ells en Miquel Àngel que finalment va quedar el millor classificat.

El premi consisteix en una guitarra dissenyada pel famós luthier madrileny Arturo Sanzano i que té un valor de 400.000 pts.

Llorenç Bujosa, Doctor en Dret

El campaner Llorenç Bujosa Vadell ha obtingut recentment el títol de Doctor en Dret per la Universitat de Salamanca, en llegir la tesi el passat dia 3 de juliol, a les 12 hores, a l'Aula Magna de la Facultat. La tesi, articulada sota l'epígraf <<La protecció jurisdiccional dels

interessos de grup>>, ha estat dirigida per la Dra. Maria del Carmen Calvo Sánchez, i qualificada amb un més que lluit apte <<cum laudae>> per unanimitat. En el moment de tancar el número d'agost de RESSÒ en Llorenç era encara a la Península, fet que no ens ha permès d'escoltar les seves impressions. Esperam que en properes edicions ens pugui concedir una entrevista, com de bon principi era la nostra intenció.

La Consellera Cirer visita Campos, Felanitx i Montuiri

Segons se'ns informa oficialment, la Consellera de Governació, Catalina Cirer, visità el propassat dia 30 de juliol el nostre poble, de pas cap a Felanitx on havia d'entrevistar-se amb el Batle i visitar el Cementiri Municipal recentment arreglat amb ajudes del Govern i el Centre de Menors Ca'n Meixura. Aiximateix la Consellera ha visitat també al Puig de St. Miquel el centre de menors «Fundació El Temple» que estiuegen allà sota la direcció de les Monges Trinitàries.

La fàbrica BLAHI passa a ser d'Es Crèdit

La suspensió de pagaments de Blahi SA segueix donant desgraciadament notícies. Ara, no directament relacionat amb la suspensió de pagaments, sinó amb una hipoteca en favor del Banc de Crèdit Balear (Grup Banc Popular). Aquest creditor va haver d'executar la hipoteca i per un preu molt inferior al tasat en la hipoteca s'ha fet seva la finca i fàbrica de Blahi, al camí vell de Ciutat. Ara tornen a començar les apostes per veure qui comprarà al Crèdit Balear aquesta fàbrica, encara que això està molt difícil en els temps de crisi que enguany estam. Qui hi diu més?

Nou Consell General de les Monges

Com a resultat del XVIè Capítol General -que es celebra cada 6 anys- de les Monges dels Sagrats Cors, va resultar elegit el següent Consell General que ha de regir l'Orde:

Superiora General: Rvda. Mare Teresa Solasagalés Rovira
Vicària Gnal.: Sor Milagros Robert López
Secretària Gnal.: Sor Àngela Baigorri Doiz
Conselleres: Sor Jerònia Sampol Riera i Sor Sebastiana Ollers Puigserver.

Roman igual la Delegació de Mallorca al front de la qual es troba la Delegada, Sor Catalina Mateu, formant Equip amb Sor Sebastiana Ollers i Sor Margalida Llabrés.

El XVIè Capítol es va celebrar a principis d'agost a Santa Llúcia (Mancor de la Vall) amb presència de 30 germanes capitulars representants de totes les zones on es situen Convents de les Monges (Àfrica, Rep. Dominicana-Puerto Rico, Mallorca, Menorca, Catalunya, Navarra i Badajoz).

El tema d'estudi del Capítol fou «Les Missioneres dels Sagrats Cors davant el repte de la nova evangelització». Des d'aquí desitjam a les Monges dels Sagrats Cors, de tanta relevància a Campos, tot el millor en les seves tasques espirituals i materials.

Foc a un Hort de Campos

Segons ens informen divendres 30 de juliol a s'hort de Ca'n Cama hi va haver un incendi que afectà sobre tot a les bales de palla que hi tenien. Pareix que no hi va haver danys personals, tret de l'esglai propi del foc en aquests temps. Hi varen acudir els serveis contra incendis.

Foto: FOTO VIDAL

Clementina Clara
Instructora diplomada de loga
i Salut Integral

Dins aquesta línia, de cada vegada hi ha més gent que intenta comprendre per què passa el que passa, i no únicament dedicar-se a ser ressò de la premsa i la televisió. Per exemple, moltíssima gent ha descobert, mitjançant les seves pròpies experiències, estudiant, raonant, llegint, etc. que aquesta vida no pot ser l'única oportunitat d'existir i que després de la mort del nostre cos, hi ha qualque cosa més que la simple desaparició total i definitiva. Com en tot i sempre, certs sectors econòmics s'aprofiten d'aquesta nova situació i ja sigui a nivells individuals o ja des d'un muntatge a més gran escala especulen i s'aprofiten d'aquest desig de molta gent de conèixer certs aspectes de la vida amb més profunditat. Un eixam de curadors, endevins, dirigents sectaris, falsos profetes, etc. han vist en aquest final de segle un sistema fàcil d'omplir-se les butxaques o d'exercir un control mental sobre grups determinats de persones. Per això és important d'anar vius i saber distingir entre l'autèntic i sincer o el postús i manipulat.

Si llegim la Bíblia, hi trobarem una gran riquesa de pensaments que ens poden ajudar. Per exemple la cita «el camí cap a mi és llarg, estret i ple d'obstacles, però la compensació gran». Vides i vides plenes de patiments, problemes de tot tipus, malalties, infelicitat, etc. Per a què? Una explicació és que tot això ens ha de servir de lliçó per ajudar-nos en el camí del nostre perfeccionament. I tothom ha de passar per les mateixes

Aquesta vida, preparació per a altres existències

Hi ha vida després de la mort? (II)

És un fet claríssim que la sensació general de la gent que fa la situació del nostre Planeta és de preocupació. Qualsevol persona amb qui parlem troba que «tot va mol desbaratat», «que això no pot acabar bé», etc. Fet i fet això no és més que una veritat explicada a mitges, a més d'una visió bastant pessimista. I en la formació de les nostres opinions hi juguen un paper importantíssim la televisió i la premsa. Si voleu tenir una impressió negativa del que passa pel món, informau-vos amb els mitjans de comunicació majoritaris. En canvi, en tendreu prou pegant una ullada a revistes com Integral per tenir uns conceptes i unes opinions molt més globals i objectives del que passa en aquest món. Segur que així no veuríem les coses tan negres com les veim ara.

experiències de vida, tots hem de recórrer el mateix camí ple de dificultats. Encara que no ho sembli: uns tan rics i altres tan pobres; tantes injustícies; unes persones sempre alegres i sanes i altres malaltes i desgraciades des del dia del seu naixement... Però quan més conscients ens feim dels sentit de la nostra existència, més aprenem de relativitzar totes aquestes «desgràcies i injustícies». Aleshores comprenem que són conseqüència d'un comportament individual i col·lectiu que va frontalment en contra de la Llei Divina. Sense anar més lluny, quan ens sentim envejosos -perquè els mitjans de comunicació s'encarreguen de potenciar la nostra admiració cap als rics- dels que han aconseguit una situació social i econòmica superior a la nostra, pensem en aquella altra cita bíblica: «i és tan difícil d'arribar a Déu per a un ric, com

que un camell travessi pel forat d'una agulla de cosir...»

Mirant-ho des d'una altra perspectiva: com podem després d'aquesta existència, anar directament a l'encontre amb Déu? Nosaltres, tan poc evolucionats havent duit una vida tan poc en harmonia amb la Llei Divina?.

Seríem enlluernats per la Seva Llum i no comprendríem res. Primer de tot, haurem d'aprendre de reconèixer aquella Llum a la Terra.

També hi ha gent que accepta la reencarnació o l'existència de més d'una vida per facilitar-nos l'evolució i la seva conclusió principal és: mira que bé, si encara em queden tantes altres oportunitats futures, durant aquesta seguiré vivint i actuant així com em vengui de gana... sense dedicar gaire atenció a la meva evolució. Això també és un plantejament erroni i és molt semblant a la indiferència. Si hem nascut és per evolucionar i a això hauríem de dedicar tots els nostres esforços.

Un home i una llanterna màgica

Joan Jaume és el tècnic, operador, encarregat, amant del cinema en definitiva... que fa possible les projeccions al Teatre Municipal. De Sant Llorenç, està ficat en el món fantàstic del cel·luloide des dels 8 anys. El seu pare l'hi introduí ja que era mig propietari d'un cinema. Avui en dia en Joan és operador professional de cinema, amb llicència per fer cinema ambulant i vet aquí com en contacte amb l'Ajuntament ha vingut a parar a Campos.

— He anat per tota Mallorca amb els meus projectors de 35 m/m portàtils, aquest estiu he començat a venir a Campos i ja he projectat bastants pel·lícules; «Los osos amorosos», «Demons», «El batallón más loco del oeste», «El guardaespaldas», «El señor de las bestias», «Dràcula», «Alerta Máxima», «Gorilas en la niebla»...

Al bosquet de sa Ràpita amb motiu de les festes vàrem tenir l'oportunitat d'assistir a sessions de cinema a l'aire lliure o a la fresca, tot molt estiuenc, entre els pins de vorera de mar, estels al firmanent, estels a la pantalla...

Per les festes de la Mare de Déu d'agost també han estan programades projeccions d'aquest tipus a la Plaça de Ca'n Pere Ignasi. Ens conten que un temps a Ca's Marians feien coses així, al pati que tenia rosers. Tot plegat devia fer goig.

Per tant enguany, a més de les tradicionals i entranyables cintes d'en Mayans al també preciós marc que ofereix «Sa Nostra», tindrem una altra possibilitat cinematogràfica, encara que amb films d'altre tipus. Ben bé.

En Joan Jaume troba que per part del públic hi ha hagut una bona resposta i n'està content.

— Si tot va bé a l'hivern tot el poble podrà veure pel·lícules d'estrena just darrera ciutat i això degut a què tenc molts bons contactes en aquest mercat de la distribució. Si ens entenem amb l'Ajuntament també podrien millorar-se les condicions tècniques que ara són provisionals.

Crec que ara el moment és millor que quan hi va haver la crisi de les sales comercials perquè abans donaven a llogar les pel·lícules en lots i si volies oferir-ne de bones als cinemes dels pobles, havies de pagar-ne de dolentes. No era rendible. Ara la situació ha canviat.

Llogar una cinta d'aquestes pot costar trenta, quaranta,

— Joan Jaume fa possible les projeccions amb aparells portàtils al Teatre Municipal.

cinquanta... fins a cent mil pessetes per dia, depèn. Però podem dur la que volguem.

— He de dir que també podria dur a Campos per al públic interessat o per interessar el públic, pel·lícules clàssiques, és a dir podria posar en marxa si m'ho demanaven un «cine-club».

En Joan és obert, parla amb la gent que s'hi atraca, dóna conversa...

— Em sent molt a pler en aquest poble, no el barataria per res.

FEL DRACONIS

30

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

Cine - Cine

Al cinema «Sa Recreativa» de la vila, el Teatre Municipal, s'hi tornen a fer projeccions. Darrerament ens havia sorprès l'aparició de cartells promocionant pel·lícules de recent estrena i anomenada, per això hem anat a veure de què es tractava.

Degué resultar molt difícil fer realitat aquesta idea, lògica, necessària i que queia pel seu propi pes, de revitalitzar cinematogràficament el poble, perquè feia molt que l'Ajuntament disposava d'un local que més o manco reunia les característiques necessàries i no s'aprofitava.

Els que manegen els nostres doblers per fer cultura des de l'administració ja era ben hora que fessin alguna cosa demostrant sensibilitat amb la pèrdua del que durant molts d'anys i carismàticament va ser costum, riquíssim i culturalment (sic) excel·lent, que s'havia perdut per qüestions de negocis: reunir-se i anar al cinema.

És per alegrar-se que d'alguna manera hi hagi moviment i activitat d'aquest tipus. Hauria de ser una primera passa d'un procés de treball cultural pel poble en aquest camp; s'hauria de progressar en diversos sentits que podrien anar millorant les condicions tècniques, de comoditat, fer horaris diferents per diferents públics, fer projectar clàssics (Cine-Club), pel·lícules en català, restaurar els antics projectors... En el nou Teatre Municipal o on sigui. Passa que aquesta enumeració darrera és de massa coses belles per ésser reals. No pareix mentida i és vergonyós a un país dit desenvolupat pensar que entràriem a parlar en termes d'utopia. Sempre sorgeixen inconvenients de tot tipus, interessos pel mig; de pel·lícula de gangsters per cert...

Ara s'estil·la covar a la butaca de la saleta de casa nostra, comandament a distància en mà i vengui a canviar canals i més canals, associar-nos de publicitat absurda i

no arribar a entendre res. Si bé llogar una cinta de vídeo, enregistrar films de la TV o estar connectats al Canal +, és una alternativa, aquesta no és comparable a gaudir de l'espectacle en una sala cinematogràfica. És una qüestió tal vegada de sentits i no té perquè ser tòpica nostàlgia recursiva, tinguem en compte factors tècnics... però també poètics. Manllevant una cita, sempre il·lustrativa, a l'amic Jaume Salvà molt més entès en aquesta matèria:

«Quan el suport del vídeo reemplaci definitivament la pel·lícula cinematogràfica abandonaré la meua professió.» (François Truffau). El mar dels 400 coups brillant com els ulls d'Ingrid Bergman, en aquell blanc i negre i gris, inundant tants de metres quadrats de pantalla, d'esperits inquietos. No és un simple llençol blanc i fileres de butaques, és un ambient, un ritus, l'entrada a un paradís, «Cinema Paradiso»; cine-cine, cafè-cafè...

Els que som d'aquestes dues darreres dècades no disposam d'elements d'evocació, gairebé, d'aquest tipus. Tot ha anat fent figa a mesura que creixíem i en el fons potser que es noti aquesta mancança vitamínica, vital, en el nostre caràcter. En Damià Huguet, en aquestes mateixes planes, ha rememorat amb coneixement de causa i bellament aquell entranable món, vos hi trametem.

Tècnicament no és necessari ser especialistes per entendre que el so, la llum, l'amplitud dels fotogrames i plànols... és molt minvada a la T.V.

Per això i parafrasejant a n'Aute; cine, cine, cine, més cine per favor, que tota la vida és cine i els somnis... I la cara preciosa que posa la gent quan surt.

FEL DRACONIS

AUTO ESCOLA

Tota classe de
permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

Maria Miquel Nadal

ASSEGURANCES EN GENERAL

- Metges
- Jubilació
- Incendis
- Comerços
- Accident
- Llar
- Vida
- Embarcacions
- Robatoris
- Automòbils, Etc. . .

Carrer Santanyí, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

Sports Campos, Campió!

Josep Antoni Sala i Toral

El dia 24 del passat mes de juliol, al camp municipal d'esports, es va disputar la final del torneig de futbol «Estiu-93». Abans d'aquest partit es va disputar la final de consolació, és a dir, el partit per al tercer i quart lloc, guanyant l'equip colonier Super Llonja a l'equip campaner Fusteria Ca'n Tomeu pel resultat 6-3.

A les 9 del vespre va començar la final entre els equips Sport Campos i Gimnàs Tothom, equip revelació del torneig. I dic revelació perquè, encara que «a priori» s'esperava el seu bon paper, llavors, a l'hora de la veritat, varen accedir a la final per mèrits propis i jugant molt bé.

A la final les coses es varen posar molt prest favorables a Sports Campos ja que, als cinc minuts del començament ja havien inaugurat el marcador. Així les coses, i amb un joc un tant conservador l'Sport Campos, esperava molt ben situat darrera i sortint en perillous contraatacs que agafaven desprevinguda la porteria gimnàstica. Per aquest motiu els gols arribaren un darrera l'altre, encara que molt espaiós en el temps, a favor de l'Sports Campos. Cal destacar, però, que el Gimnàs Tothom no va donar mai el partit per perdut lluitant en tot moment i fins a l'acabament del «match». El resultat final fou de Sports Campos 4- Gimnàs Tothom 0.

Val destacar, també, que d'equips com: Sa Canova- Formatges Piris, Llangardaix, Sopa de Me, Es Modern A s'esperava que destacassin a un nivell més alt a la competició però no varen complir amb les expectatives creades al principi de la competició.

Vull dir, així mateix, que és molt meritòria, i dona molt bona imatge d'ell com a esportista, l'actuació de

Toni Rigo, porter de Super Llonja. Aquest jugador tenia en les seves mans quedar en el primer lloc de la classificació dels porters menys golejats, només calia que jugàs un parell de minuts i no li fessin cap gol. Quan li varen fer saber aquesta circumstància no va voler canviar pel porter suplent per no deixar el seu equip en inferioritat de condicions i així, tal vegada, no guanyar el partit. El fet és que va jugar tot el partit li feren 3 gols i va perdre el primer lloc de la classificació dels porters menys golejats. De tota manera no és guanyar o perdre aquest títol, un tant honorífic, el que importa sinó que, allò important fou la lliçó de gran esportista la que va donar Toni Rigo. Finalment el guanyador fou Tià Salvà amb 6 gols en 12 partits. Pel que fa al màxim golejador aquest fou Joan Barceló de Sa Canova-Formatges Piris amb 25 gols.

La Classificació final general quedà de la següent forma:

- 1.— SPORTS CAMPOS.
- 2.— GIMNÀS TOTHOM.
- 3.— SUPER LLONJA.
- 4.— FUSTERIA CAN TOMEU.
- 5.— PUB LLANGARDAIX.
- 6.— SA CANOVA
FORMATGES PIRIS.
- 7.— SOPA DE ME.
- 8.— ALMACENES FEMENIAS.
- 9.— FIAT SANTANYI.
- 10.— ES MODERN A.
- 11.— PUB DINÀMIC
DIST. S. GINARD.
- 12.— S'ESCRUI.
- 13.— HAMBURGUESERIA
ES VICI.
- 14.— S'AMAGATALL
DISTRICTE 3
- 15.— CONSTRUCCIONS
J. BONET.
- 16.— CONSTRUCCIONS
MARCIAL.
- 17.— BAR SA RUA.
- 18.— BAR ES MODERN B.

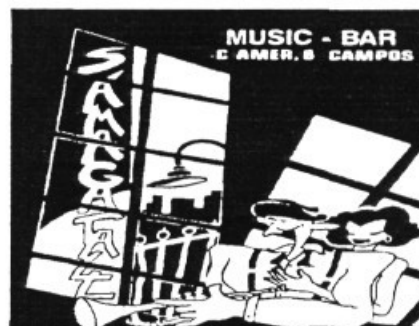
Temps de joc

Encara que semblava que alguns jugadors de l'equip de bàsquet senior abandonarien l'equip aquesta temporada no serà finalment així.

El motiu de la seva «reincorporació» a l'equip ha estat el contrari de la seva «fugida»: el tema de les ajudes del C.E. Campos al bàsquet.

Encara que tot ha quedat igual que els altres anys, el C.E. Campos donarà 100.000 ptes a la secció de bàsquet; la reunió entre els directius d'un i l'altre grup ha esta decisiva per una reconciliació que no és tal, ja que mai hi hagué brega.

Josep Antoni Sala i Toral

Indústries Metàliques

SES PORTES, S.L.

TANCAMENT EN P.V.C.
TECNOLOGIA ALEMANYA
I ALUMINI

Sta. Catalina Tomàs, 24
Tel. 58.32.39
Fax: 82.72.17 • FELANITX

Bàsquet

Miquel Oliver.

Com va? si heu estat a la vorera de mar, supòs que bé. Jo, després d'aquestes vacances forçades per la manca d'informació, només vos contaré dues coses.

En primer lloc hem de xerrar de la secció de bàsquet que amb aquest canvi de directiva del C.E. Campos, va parèixer que hi havia una manca de comunicació entre el bàsquet i la junta gestora, cosa que no ha estat veritat, ja que, en una reunió que va haver-hi entre les dues parts, el que només va ser un mal entès es va solucionar. Aquesta propera temporada la secció de bàsquet tindrà una directiva que s'encarregarà del bàsquet, però, com és lògic i desitjable, del C.E. Campos. Una de les novetats serà l'equip senior femení que s'ha creat aquest any, i que ja duen una temporada entrenant. Aquest equip el formaran jugadores que per manca d'aquest equip, no han pogut jugar els darrers anys. De tot això i altres temes referents a la propera temporada en parlarem, però, el proper mes, quan tot ja estarà en marxa.

L'altra cosa per dir és que, a l'hora d'imprimir aquest número ja haurà acabat el I Torneig Vila de Campos de Bàsquet 3 contra 3. Aquest torneig, que va començar el passat 26 de juliol, acabarà el dia 11 d'agost. A aquest primer torneig hi participen 12 equips masculins i 2 de mixtes.

Ja que no vos puc donar més informació, m'acomiat fins el proper mes per seguir-vos informant del que passa en el món del bàsquet. Adéu.

Matisos
GALERIA D'ART
 Horari: de 20 h. a 22'30 h.
 OBERT TOTS ELS DIES
 Avda. Primavera, s/n. • Tel. 65.60.43
 07638 COLÒNIA DE SANT JORDI (Mallorca)

Cristalleria
CAMPOS C.B.
Jaume Vadell Adrover
Joan Oliver Bordoy
 Carrer Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20
 07630 CAMPOS

CELLER

Ca'n

TONI

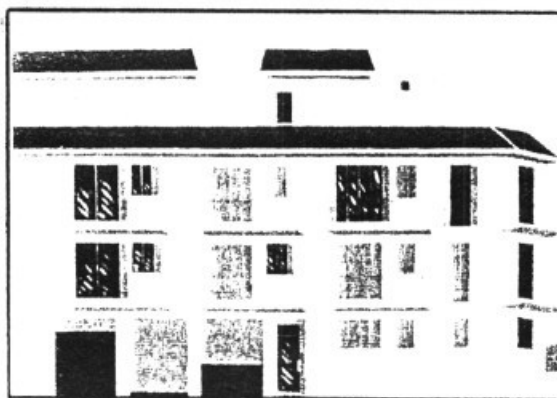
Carrer Oeste, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids. Consisteix en fer la carn amb la pressió del vapor de llenya cremada. Sense flamarades ni fums.
ÚNIC A MALLORCA

CONSTRUCTORA

CAMPANERA, C.B.

Venem Pisos al Carrer Joan Ballester
Cantonada amb el Carrer Menorca
Directament del constructor

Informació:

Tels. 65.06.75 • 65.09.78 • 65.06.92

Constructora Campanera: Construïm qualitat

Com que feia temps que no vos informava de les activitats del Club Pesca Campos, ara vos posaré al dia de manera resumida.

La Regularitat de Roquer ja ha acabat. Aquest mesos són molt bons per aquesta modalitat i els resultats són els següents:

2a Prova- 23 de maig

1er.— Juan Arcas	3295	punts
2n.— Antoni Salas	2420	"
3r.— Tomeu Salas	2335	"
4rt.— Rafel Cifre	1855	"
5è.— Miquel Salom	1845	"

Dames:

1a.— Francisca Villalonga	1490	punts
2a.— Maria Salas	1030	"

3a Prova- 20 de juny

1er.— Rafel Cifre	1976	punts
2n.— Tomeu Salas	1915	"
3r.— Antoni Salas	1875	"
4rt.— Miquel Ginard	1465	"
5è.— Juan Arcas	1415	"

Dames:

1a.— Francisca Villalonga	1515	punts
---------------------------	------	-------

4a Prova- 4 de juliol

1er.— Antoni Lladó	3395	punts
2n.— Tomeu Salas	3180	"
3r.— Juan Arcas	2785	"
4rt.— Antoni Salas	2775	"

Colmado Puigserver

Carnisseria, Xarcuteria, Fruita i Verdura

Avda. Miramar, 80 • Tel. 64.01.21
07639 SA RÀPITA

✓ Esports

5è.— Miquel Ginard 2407 "

Dames:

1a.— Maria Salas 0'820 punts

D'aquestes quatre proves realitzades i seguint la norma del Club se sumen els punts, no de les quatre proves, sinó de les tres millors de cada participant, i no es té en compte la prova més magra.

I una vegada tret comptes, la Regularitat de Roquer d'enguany queda encapçalada per:

1er.— Juan Arcas	7945	punts
2n.— Antoni Lladó	7565	"
3r.— Tomeu Salas	7430	"
4rt.— Antoni Salas	7070	"
5è.— Rafel Cifre	5481	"

Dames:

1a.— Francisca Villalonga	4760	punts
2a.— Maria Salas	3075	"

I la peça major per Juan Garcia amb una peça de 0'440 Kg.

I canviant de modalitat, perquè a Campos no només hi ha pescadors de canya, també hi ha bons pescadors de caça submarina, i la seva regularitat va començar el passat 27 de juny. A la pesada destacaren:

1er.— Jaume Martínez 5630 punts

Segueix ⇨

RESTAURANT
S'ESCAR

PAELLA I
PAELLA
DE FIDEUS

CARN
I PEIX

Ses Covetes

✓ Local / Gent de la vila

2on.— Antoni Lladó	2450	"
3er.— Guillem Barceló	1020	"

Com a darrera notícia i on podeu veure la qualitat dels pescadors del Club Esportiu de Pesca Campos, vos diré que el diumenge dia 18 de juliol es va fer una prova interclubs organitzada pel Club Pesca Molinar amb motiu del seu aniversari. Foren cent denou el total de participants dels diferents Clubs que se reuniren a S'Estalella, zona de prova, nou d'ells eren del Club de Campos i tres d'aquests tornaren amb un trofeu a les mans. Les seves classificacions foren les següents:

Miquel Salom, 2on classificat amb 2525 gr, Guillem Sunyer, 3r amb 2235gr i Tomeu Salas 5è amb 2195 gr. La nostra enhorabona a ells tres i coratge a tots els altres.

El diumenge passat dia 1 d'Agost es disputà la segona i darrera prova de Regularitat de barca. La sortida i arribada fou al port de Sa Ràpita ja que enguany hi participaven socis del Club Nàutic. Foren un total de nou participants repartits en tres barques.

Una vegada acabada la prova tingué lloc la pesada damunt el moll i una picada oferida pel Club Nàutic de Sa Ràpita. Al mateix temps es varen donar les classificacions generals i entrega de trofeus.

La classificació és aquesta:

1er.— Julià Ballester	12,170 Kgs.
2on.— Tomeu Sales	10,010 Kgs.
3er.— Mateu Mascaró	9,700 Kgs.

— Els pescadors campaners amb els trofeus de la prova de S'Estalella.

4rt.— i primer del C.N.R.	
Miquel Capó	5,815 Kgs.
5è.— Pere Fullana	3,165 Kgs.

Cal tenir en compte que aquest pes s'ha aconseguit en dues pescades per la qual cosa els primers classificats varen fer-les molt bones. També destacar el primer classificat del Club de Sa Ràpita i el quart a la general és un senyor de 7 anys: Una futura promesa.

Ah, i el premi a la peça major se l'endugué en Julià Ballester amb una Morruda de 380 grams agafada a la primera prova.

Jaume Clar

GABINETE lladó S.P.C.

GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

*Corredoria
d'assegurances*

Carrer Creu, 12 • Tels 65.07.81 - 65.21.42 • Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

Cafè Balear

Entrepanes i Tapes variades
Disposam de torradores

Carrer Síquia, 30 • Tel. 65.27.55
07630 CAMPOS

CA'N RAÜLL

COPISTERIA • PAPERERIA

- Fotocòpies
- Multicòpies
- Fotocòpies color
- Ampliació de fotocòpies
- Plastificacions
- Enquadernacions
- Papereria en general
- Estampació en camisetes
- Servei de Fax
- Rètols per ordinador
- Segells de goma
- Arts gràfiques

C/. Molinos, 6 • Tel. i Fax. 82.74.64 • FELANITX

Atletisme

Maria Barón.

Aquest final de temporada ha estat ben complet de competicions de les quals cal destacar el Campionat Junior i Absolut individual de pista d'estiu. Els atletes campaners de Colonya Pollença i del Platja de Palma hi participaren i els resultats foren els següents:

Al Campionat Junior:

Jaume Barón	400 m	1er	
Margalida Vidal	400 m	1a/ 4x400m	1ers
Margalida Cerdà	400 m	1a	
Miquel Mas	100 m		

Al Campionat Promesa

Llúcia de Fàtima Barceló	400 m.	2a
--------------------------	--------	----

Al Campionat Absolut

Llúcia de F. Barceló	400 m.	2a
Jaume Barón	4x400 m.	1ers
Margalida Vidal	400m 2a/4x400m	1ers
Margalida Cerdà	400 m	3a

Els resultats foren bons, llàstima que els atletes no aconseguissin les mínimes per al Campionat d'Espanya però així i tot els resultats són meritoris i des d'aquí els volem donar la nostra enhorabona; igualment la volem fer arribar a Francesc Jaume Pizà per la segona posició al Campionat Insular Escolar a la prova de javalina. És una molt merescuda posició per l'esforç que ha fet el cadet del Patronat Campos-Migjorn, per anar millorant la seva marca poc a poc i al final ho aconseguí. La nostra més sincera enhorabona.

Ara en darrer lloc anunciar-vos que dos atletes campaners que pertanyen al Colonya Pollença foren elegits per la Federació Balear per representar a Balears en l'equip de les illes al Campionat d'Espanya per Federacions. Aquest dos atletes són Jaume Barón que participarà als 4x400 m i Margalida Vidal que participarà als 400m. Tots els mèrits pels dos joves atletes (juniors de primer any) que ja han estan inclosos a l'equip absolut, encara que Balears sia un equip que militi a segona divisió.

Vos desitjam sort i vos felicitem.

Qubio's
peluqueros

HORARI D'ESTIU

Matins: de 9'30 h. a 13'00 h.
Horabaixes: de 15'00 h a 20'00 h.

Dissabtes:

De les 9'00 h. a les 17'00 h.

Et proposam per aquest estiu '93
l'últim per donar forma
a la teva bellesa

Moldejats d'absorció

(Duració aproximada de 6 o 7 setmanes)

Tractament de color

(Aporta brillantor, suavitat i rejoyeneix el color)

Major, 27, 1r. • Tel. 58.23.16 • FELANITX

Major, 4, C • Tel. 65.08.50 • CAMPOS

Major, 23 • Tel. 58.07.48
FELANITX

9. DISSENY.

Home i Dona

Rebaixes d'estiu 30 % i 40 %

OCASO, S. A.

Assegurances i Reasegurances

- OCASO DECESOS
- OCASO VIDA
- OCASO COMERÇ
- OCASO LLAR
- OCASO JUBILACIÓ
- ETC...

**AGENTS EXCLUSIUS
ZONA DE CAMPOS**

Miquel Arcas Pons
Camí de Mar, 33
Tel. 65.20.25
CAMPOS

Joan Rotjer Adrover
Nou, 40
Tel. 65.02.04
CAMPOS

Trot a Mallorca

«TETE KING» una promesa per Campos

Antoni León.

Podem destacar de la darrera reunió del mes de juny i de les reunions de juliol, els premis Centenari «Última Hora» que es varen celebrar tant a Manacor com a Palma. Però començarem pel principi. La darrera setmana de juny destacaren els bons resultats dels cavalls locals «TETE KING» de Domingo Grimalt, tercer a Son Pardo a la primera cursa i demostrant que és cavall de futur i que crec donarà moltes alegries a la nostra afició. Important victòria de «Shelly BR» també egua del nostre poble i que

va dominar la 2na. cursa amb un temps de 1'27"8. A Manacor, Marga Fiol, amb «Saphir de la Noe» va guanyar el premi Dames, seguit de «Soulangy» i de «Nicolai Britton».

La primera setmana de juliol, a Son Pardo, la cursa més important va ser el «Gran Premi Centenari Última Hora» el qual va guanyar netament «Mountain Skipper», un cavall que podem dir que és en aquests moments el que està en millor forma, degut a les seves darreres actuacions, quasi sempre amb victòria.

A Manacor a la quarta cursa va destacar «Volga de Tillaude», podem assegurar que és de les més regulars dins el trot del nostre poble. En aquesta cursa va vèncer «Lindango». gran sorpresa que va fer que el trio pujàs a 107.460 pts.

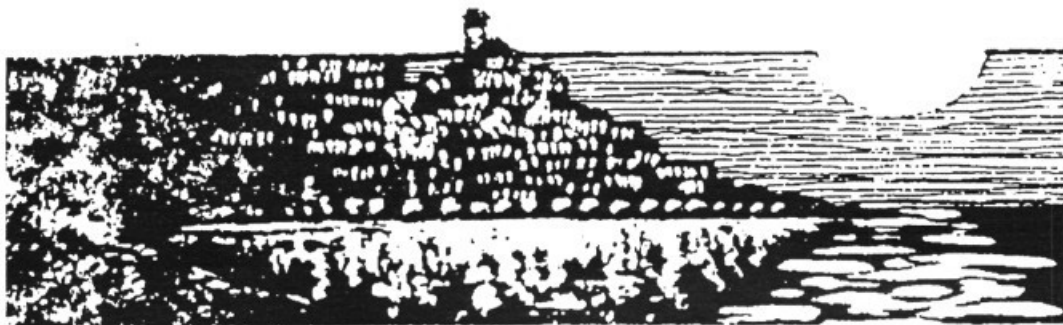
La segona setmana del mes cal destacar a Son Pardo la tercera posició de «S' auba de Maig» que després d'una mala sortida va remuntar els primers llocs aconseguint aquest bon resultat.

Carles Cruellas amb «Medeab S. M.» va guanyar el «Premi Comercial Cruellas» per a aprenents. A Manacor «Penyora» es va imposar a la cursa «Premi Supermercados SYP» amb 1'23' 4.

La tercera setmana a Manacor l'única participació de Campos va ser «Tete King» que en aquesta ocasió va arribar a la línia de meta en quart lloc. En el primer centenari «Última Hora» va vèncer «Mianko» dominant amb autoritat la cursa seguit per «Roi de Landes». A Son Pardo «S'Auba de Maig» no es va col·locar als primers llocs, «Rapallo» i «Romanco» de Campos tampoc no varen tenir sort, una mala sortida els va allunyar de les primeres posicions. La quarta setmana a Manacor no va haver-hi inscripcions de cavalls de Campos. La cursa més important de la reunió fou el Premi Codorniu guanyat per l'egua de Manacor «Patout TF».

37

Restaurant **VORAMAR**

... som especialistes a atendre'l a vostè...

Avda. Miramar, 36 - A • Tel. 64.00.67
LA RÀPITA • CAMPOS

SAL LIBRETA GEGANT

PES SEU INTERÈS

fins al %*
T.A.E.

...I SORTEJAM MUNTANYES DE REGALS!

Primer sorteig davant notari el 27 de juliol de 1993

* Exemples de T.A.E.	* Per 1.000.000 Pts.: 7,90%
* Per 100.000 Pts.: 5,96%	* Per 5.000.000 Pts.: 8%
* Per 500.000 Pts.: 6,80%	Saldo mínim 100.000 Pts.

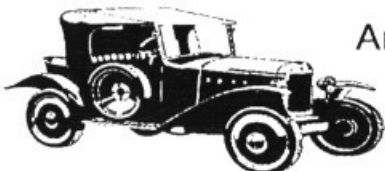
BANCA MARCH

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES • CONGELATS
FRUITS SECS • PRODUCTES DIATÈTICS
VINS A L'ENGRÒS • POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

AUTO - ESCOLA COVAS

Antoni Covas i Burguera

Carrer Síquia, 72 - Tel. 65.00.81
07630 CAMPOS (Mallorca)

RESSÒ

Revista mensual

ANY 6

Agost - Setembre 1993 • N.º 52

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinador: Josep Antoni Sala i Toral

Coordinadora Publicitat: Maria Bauçà

COL.LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester •

Sebastià Covas

Damià Huguet

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Pere Ollers

Antònia Serra

Antònia Sitjar

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Monserrat Alcaraz

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Esteve Tomàs

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Oliver

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

PORTADA: Miquela Nicolau

"Paisatge esveït"

Oli i collage

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

AUTÈNTIC OLI VERGE DE LA SERRA

Hem de reconèixer que ni nosaltres mateixos podem creure-ho. L'oli verge extret amb la nova tafona de la Cooperativa de Sòller era d'una qualitat mai vista a Mallorca. Per altra banda no ha estat una casualitat. La nova tecnologia de la tafona modernitzada amb les ajudes de la Comunitat Econòmica Europea (R/CEE) 866/90 i Programa Foner 5B ens garantien aquesta nova qualitat.

Les primeres mostres que tastàrem varen disparar la demanda i tothom que ha tastat el nostre oli (amb pa mallorquí i tomàtiga de ramellet, no cal dir-ho) ens demana a on el pot trobar. Però volem ésser sincers amb el poble de Mallorca. El nostre oli té un problema, n'hi ha poc.

Malauradament les nostres produccions encara no poden abastar tota la demanda possible, i per això, encara no se pot trobar el nostre oli per tot arreu.

OLIS SOLLER

COOPERATIVA AGRÍCOLA
SANT BARTOMEU
Carretera de Fornalutx. Tel. 63 02 94
07100 SOLLER - MALLORCA

De moment es pot trobar:

ALGAIDA:
Cooperativa de Algaida
C/ Cavallers, s/n

ARTA:
Cooperativa de Arta
C/ Pares, s/n

CAMPOS:
Autoservici Ca n' Verdura
C/ Carbo, 2

CIUTADELLA DE MENORCA:
Joaquín Carretero Cornelia, C.B.
C/ Sant Joan, s/n

DEIA:
Consuelo Arbol

FORNALUTX:
Autoservici Mayol
Plaça d'Espanya, 1

Comado Benito Benito Busquets
Plaça d'Espanya, 3

INCA:
Frutas Exóticas Trujols, S.A.
C/ Músic Baiguer, 73

Miquel Trujols Garau
C/ Sirena 17. Tel. 501513

Cooperativa de Inca
Avda. Reyes Catòlics, 51

LLUC-ESCORÇA:
Mercat d'Artisans
Plaça dels Reisgrans

LLUCMAJOR:
Cooperativa de Lucmajor
Marça, 75

MARRATXI:
Aceñas y Embudicos Perez, C.B.
Es Pinaret del Trujols, s/n

Can Crosa - Tomeu Crespi
C/ Jose Antoni, 96 Portof

MONTURÍ:
Cooperativa de Monturí
Ctra. Monturí-Pina, s/n

PALMA:
Antoni Auz Martorel
C/ Pare Francesc Molina, 25

Can Juanito Semillas
Carretera Manacor Km. 6.600
San Ferrer
Tel. 478320

Can Juanito Semillas
C/ Mirador, 2
Plaça del Coll, 9
Tel. 711631

COBADE:
C/ 16 de Julio, 79
Porfirio San Gasteo

Comado Coom
C/ Sant Damià, 5
Tel. 711159

Cooperativa de Soller Llocs
249, 251, 253 Mercapama
Tel. 264714

Jesus Baiguer Binimel
C/ Perez Gardos, 11

Jorge Sabater Torrens
C/ Barquerna, 16

Juan Terrasa Canaves
C/ Estab General, 22

La Papanya
C/ Sant Nicolau, 4

Margaria Sabater
C/ Caldera Rosell, 98
Coll d'en Rebasat

Mateu Estelech Portero
C/ Joan Mauri Bisbe, 19

Supermercados SYP

PETRA:
Cooperativa de Petra
Carre. Ciutat, 3

POLLENÇA:
Botiga de l'horta
C/ de l'horta, 80

Cooperativa de Pollença
C/ Bartomeu Aray, 31

PORRERES:
Cooperativa de Porreres
C/ Cooperativa, s/n

PORT DE POLLENÇA:
Fruites y S.A.
Paseo Sanaigu, s/n

PORT DE SOLLER:
María Albert
C/ Amante Abartzusa, 6

M. Agrosa Ruan
Forn d'es Port
C/ Jaimo Torrens, 11
Tel. 631348

SA CALOBRA:
Carobra, 5 L

SAN JOAN:
Cooperativa de Sant Joan
C/ Petra, s/n

SINEU:
Cooperativa de Sineu
Pza. Es Fossar, s/n

SOLLER:
Comado La Lluja
Sebastià Forteza
C/ Lluja, 1

Antonia Marqués
C/ Poble Nou, 49

Catalina Ropit
Mercat de Soller

VALDEMOSSA:
Supermercado
Valdemossa, S.A.
Marques de Vivot, 5

VILAFRANCA:
María Goya Barcelo
Ais - Meions
Ctra. Palma Km. 103
Tel. 562231

GRÀCIES PER APRECIAR
LA FEINA DELS PAGESOS
DE LA SERRA DE TRAMUNTANA.

RESTAURANT

Club Nàutic Sa Ràpita

Especialitat en:

Peixos • Mariscos • Carns

Esplanada del Port, Tels. 64.04.13 • 64.03.52
07639 SA RÀPITA • Campos